

PRESENTATION OF PETITIONS BY SRI M. NAGAPPA AND SRI M. MALLAPPA.

Sri M. NAGAPPA.—Sir, I present the following petitions *re.*

- “ (i) suspension and writing off the fine imposed for the illegal use and raising of crop in Raichur District and to provide for appeal by amendment of the Irrigation Act ;
- (ii) Issue of orders by Government for relocalisation under R. D. S. Canal ;
- (iii) Starting of Right Bank Canal in Raichur under Upper Krishna Project. ”

Sri M. MALLAPPA.—I present a petition regarding :

“ Construction of a tank in Bharmasagar Hobli. ”

Mr. SPEAKER.—All these four petitions stand referred to the Committee on Petitions.

Motion of thanks to the Governor's Address

(Debate continued)

Mr. SPEAKER.—Before we proceed to the debate, I shall just indicate the number of members who have taken part in the debate so far as also the party to which they belong and the time taken by them. Five Members of the P.S.P. participated in the debate for 139 minutes ; three members of the Congress Opposition participated in the debate for 151 minutes : One member of Jan Sangh took 15 minutes ; two members of the Swatantra Party took 44 minutes ; One member from M.E.S. Party took 20 minutes ; One independent member took 17 minutes ; one member from Janatha Paksha took 18 minutes. The total time taken by the Opposition Members is 6 hours 4 minutes. Ten Ruling Congress Members have spoken and they have taken in all 4 hours 3 minutes. I have taken into consideration the time that had been taken on the debate on this motion and the likely time available today and tomorrow. On that basis one hour would be available to SSP party ; half an hour to Jan Sangh ; half an hour to Swathantra Party ; MES, Independents and Janatha Paksha will have one hour ; I think some time may be given to the Communist Party.

Sri M. NAGAPPA.—May I know how the name is given to Congress Opposition ? It is the Ruling Party. Indicate Congress is called the Ruling Congress and Nijalingappa Congress is called the Congress Opposition.

Mr. SPEAKER.—In Lok Sabha these two expressions came in the context of the circumstances prevailing there. But the position is members concerned as to what would be the best denomination for the parties in this context. Now I call upon Sri D. S. Gowda to speak.

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಸ್. ಗೌಡ (ದೇವನಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾತಿಪಗಣೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಈ ಮನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಭಾಷಣವನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಈ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಹ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಕಷ್ಟ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಗತಿಯ ಕಡೆ ಎಳೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

“The Governor's speech speaks of good signs of the State Government that it has decided in favour of pragmatic policy of stimulating agriculture and industrial development without getting lost in doctrinaire dogmas.”

3-00 P.M.

ಹೀಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಏಕೈಕ ಗುರಿಯಾದ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ದುಡಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರಪ್ಪಾಚಾರ್ಯರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡನಂತರ ಸ್ವಪಕ್ಷಪಾತ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನೂ ಪ್ರಗತಿ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಕೂಗನ್ನು ಒಹಾ ಎನ್ನುವಂತಿಹಿಂದ ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರೊಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನು. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದರೆ ಅವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 5ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿಯ ಕಮಿಷನ್ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೂಡಬೇಕಾದ ಛಾತ್ರವನ್ನು ಖೋಟಾ ಮಾಡಿ 4ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿಯ ಕಮಿಷನ್ ದವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 4ನೇ ಪಂಡರಾಯಿಗಳಿಗೆ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಂದು 421 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಿಗದಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ವರ್ತನೆಯಿಂದ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಗೆ 350 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ಆಂಶವನ್ನು ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯಾಗಿದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮೈಸೂರಿ ನವರು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ಮಾಡಿ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು. ಅವರು ಮಾದರತಕ್ಕ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೆನೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೆ ಇವತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚ್ಛೇದ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಡಕಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಸ್. ಗೌಡ)

ಬಹುಶಃ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿರತಕ್ಕ ನೀತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಏನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಜರ್ಮನಿ ಹಾಗೂ ಜಪಾನ್ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು, ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳ ನೀತಿಯಿಂದ ಯಾವ ಉತ್ತಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾವು ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಅಭಾವ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ತಿದ್ದಿರುವೆ. ಆದರೂ ದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿವೆ. ಸುತೋಷ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದಂಥ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳಗಳು ಈ ದೇಶ ಲ್ಲವೆಯೆಂದು ಉಕ್ಕಿನ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ದೇಶದ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಮೈಸೂರಿನ ಹೊಸಬೇಟೆ ಆಂಧ್ರದ ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿನ ಸೇಲಂ—ಈ ಮೂರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಉಕ್ಕಿನ ಅಭಾವವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೋ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಸಣ್ಣ ಕಾರು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಕಾರಿನ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿವೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ತರುವ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಈ ಸಣ್ಣ ಕಾರಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆ ಮೇಲೆನಿಂತದ್ದಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾರುಗಳ ರಕ್ಷಕರಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಣ್ಣ ಕಾರುಗಳ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ನನಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿ ಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ದಿ. ಡಿಯುವಾಗ ಬಹುಶಃ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಡೊಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಮೈಸೂರು, ಆಂಧ್ರ, ಮದ್ರಾಸ್, ಕೇರಳ—ಈ ರಾಜ್ಯಗಳು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಕೇಂದ್ರದ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು. ಜನಗಳು ಈಗ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವು ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿರುವೆಂದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಮುಂದೆ ನಾವೇ ಒಂದು ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದೀತೆಂದು ಹೇಳುವ ಕೆಲ ಈಗ ಸ್ವಾಹಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಗತಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ದೊರಕಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ದೊರಕತಕ್ಕ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನಿಜವಾಗಿ ಬಹುಶಃ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ದೊರಕಿದ್ದರೆ ಸೇಕೆಡೆ 80ರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಆಗಲೇ ತೊಂದರೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ದೇಶದ ಇಡೀ ಅರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಕರಿಸುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲವು ನೀತಿ ಗಳಿಂದ ಇವತ್ತು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಚೇತನ ಉಂಟಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜನ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದೇನಿದೆಯೋ ಆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವರವಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಬೀಜ ಬತ್ತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆ

ಮಾಡಿರುವುದು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಗೆ ನಿಲುಕುವಂತಾಗಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನವರು ಮುಂಚೆ ಬಂದು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ರೈತನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಇಂಥ ಜನನಿಗೆ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಿರುಕುಳ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಲಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಇರುವಂತಹ ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಗಲ, ಅಥವಾ ಇನ್ನು ತರ ಸಮಾಜ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇಂಥ ಶರಣ್ ಎಂಬ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಕ್ರಾಸ್ ಇಂಶೂರನ್ಸ್ ಎಂಬ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಏನು? ಅಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ರೈತನು ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದರೂ ತೊಂದರೆ, ಅಥವಾ ಬಂದಂತೂ ಅವನು ಉಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಬೆರೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ. ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ರೈತನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಜೋಳ, ರಾಗಿ, ಭತ್ತ ಮತ್ತು ಪುಕ್ಕಿನ್ ಗೋಧಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಇದರ ಬೆರೆ ಫಕ್ಟರ್ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದದ್ದು 40-50 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬೆರೆ ಇಳಿದಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು, ರೈತ ಕೊಡಬೇಕೇ, ವರ್ತಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದವರು ಕೊಡಬೇಕೇ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೆರೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪೋರಾಕ ಕೊಟ್ಟರೂ, ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದೆ ರೈತ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಅವನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅದು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಫರ್ಟೈಸರ್ಸ್ ಒಂದು. ಹಿಂವೆ ಫರ್ಟೈಸರ್ಸ್ ಫಾರಿನ್ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಡಿಮೆ ಬೆರೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಬೆರೆ ಬಂದಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಗೊಡಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಫರ್ಟೈಸರ್ಸ್ ಇವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಹಿಂವೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಏನು ಒಂದು ಬೆರೆ ಇತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸಬ್ಸಿಡೆ ಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆರೆಗೆ ನಿಗದಿತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಮುಂತಾದ ಹೊಸ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೇತನ ಆಯೋಗದ ಅರ್ವಾಡವನ್ನು ಸರ್ಕಾರೀ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಿಂದ ಅದೇ ಇತರ ದಕ್ಷ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ವರ್ಕಲೋಡ್ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬರಲಿ, ಅವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಗಲ, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಗಲ, ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮ ಗಳು. ಆದೇ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಚೇರಿಯಿಂದ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ದವರೆಗೂ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೋ ಅದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಜನರು ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಕೆಲವು ಕಡೆ ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂತವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆ ವಿವಾ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಧಾನ ಮಾಡುವ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ನೌಕರಿ ವರ್ಗ ದವರಿಗೆ ಏನು ಈಗ ಸಂಬಳಸಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ನಿಧಾನವಾಗದೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಾ ಕಾರಣ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೂವೆ ಬಂದು ಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಇರಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಸ್. ಗೌಡ)

ಅದೇ ರೀತಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜಾಗೃತ ತರುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಮವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಇಬ್ಬಿರತಕ್ಕ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರು ಎಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರ ತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಒಂದು ಎಕರೆಯಾಗಲಿ, 5 ಎಕರೆಯಾಗಲಿ, ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಂದು 15-20 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಮಾರದಾರದೆಂಬ ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವರು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಆಸಕ್ತರಾದ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ (ರಾಯಚೂರು). — ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಾವು ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೂ ತರಬೇಕು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗೌರವವಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕಲೆಹಿಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕಸ್ತುರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, 3 ಕಸ್ತುರಿ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಎಹ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಲುವುಗಳು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರುವವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಂತಹ ನೀತಿ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಪಾಪ ನೂರು ವಿಷಯ ಶ್ರಮಿಸಿ ಒದಿದರೂ ಸಹಿತ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಬ್ದವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದನೀಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಹೇಳಿಕೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಕಂಡೋ ಆದರೂ ಇನ್ನಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದೋ ದಿವಂಗತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಲೋಕಿಯಾರವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ : —

“The Address by the President or the Governor looks like a third class report by an Under Secretary or by a bureaucrat.”

ಇಷ್ಟು ನಾವೂ ಕೂಡ ಅಂತಹ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಈ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಅದು ವಿಮಂಜನವಾದದ್ದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಅಂತ, ಅಂದರೆ ಆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಇದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು 9ನೇ ಫುಜ ಕೋನ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ಸಂಯೋಗದ ಒಂದು ಬಾವಿಯೂ ಇಲ್ಲದ 3,600 ಗ್ರಾಮಗಳು ಇವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ 1,900 ಹಳ್ಳಿಗಳೂ ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ, ಮೊನ್ನೆ ಜನವರಿ 19, 1970 ರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪು ಹೇಳಿಕೆ ದೂರವಾದ ಅಂಶ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹೇಳಿಕೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದು 13ನೇ ದಿನಾಂಕ 1969ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹೇಳಿಕೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು 25ನೇ ಫುಜದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನ್ನೇ ಪ್ರಾರಂಭ ನೋಡಬೇಕು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶವೂ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹಗಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ 11,256 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. 485 ಬಾವಿಗಳು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಸೇರಿ 3,283 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೋದ ವರ್ಷದಿಂದ 1969 ರಲ್ಲಿ 3288 ಬಾವಿಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂದು ಆ ಸರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 3,600ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಎಂದರೆ ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ 400

ಬಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವೆ? ಅಥವಾ ಉದ್ಭವಿಸಿದವೇ ಒಂದು ವರ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಹಾಗಲ್ಲದೇ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ದೊರೆತ ಡಾಕ್ಟರ್ ರೋಗಿಯಾರವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಮಾತಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸತ್ಯಾಂಶ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಏರದ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 4—6 ದಿವಸದಿಂದಲೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ರುತಮಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವರ್ಧನೆ ಮಾಡಲು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದೀ ದೇಶದ ಜನತೆ ಈ ಎರಡುಗಳನ್ನು ಒಂದು ವೇದ ಅಂತ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾರು ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ತಾವು 16ನೇ ಫುಡ್ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾರಾವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮೂಲದ ನಿರ್ವಾಹಿತರ ಪುನಶ್ಚೇದೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗು 3,000 ಹೆಕ್ಟೇರು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಗಿದೆ. 3,000 ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು ಎಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಸಾಧಾರಣ ಏಳೂವರೆ ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟವನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ತಾವು ಹಿಂದಿನ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. 3,000 ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ 1969-70 ರಲ್ಲಿ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಅಥವಾ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಅಂತ ಒದಬೇಕು ಅಂತ ಅನುವು ದಾದರೆ ಇದು ಒಂದು ಸಂಯೋಜಿತ ಹೇಳಿಕೆಯೇ! ಇದಕ್ಕೆ ಘಟನಾರೂಪವಾಗಿ ಯಾವ ತರಹದ ಮಾನ್ಯತೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ಯಾವ ಮಾನ್ಯತೆ ಜನತೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ? ಇಂತಹ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಲಾರದಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು, ಅಥವಾ ಅಸತ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಂತಹ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಜನ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮೋಸಹೋಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದುರುಪಯೋಗ ಮುಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಹ ಭಾಷಣವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಇಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯ್ಕ ಸಾಯಾದರೂ ನೋಡಿ ಹಿಂದಿನ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸೂಚಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲ್ ರವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸಾಫನೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. 3,000 ಎಕರೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ 3,000 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಅಂತ ಹೇಳಿರುವುದು ಇದು ಒಂದು ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಘಟನೆ ಪ್ರಕಾರ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಸಹಿತ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ದಿವಸದ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿರವರು ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿ. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನು ವೈಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು. ಅದೇ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಈ ಸರ್ಕಾರವೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅದೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವ ಯಾವವು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ತರಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ವಿಷಮಕಾಲದಲ್ಲಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಎಳೆಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಹಲವಾರು ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಮುಖವಿರುವ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇ! ಅಥವಾ ಇವತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

Sri K. H. PATIL.—Sir, I may intervene for a minute. If I correctly read that statement, Sri Veerendra Patil has rightly pointed out that it pertains to his party in the State and his speech does not reflect on the Centre.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಅದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅದರ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ Reflection on the Centre, ಅಂತ ಇದೆ.

3-30 P.M.

ಇದು ಚಾಣಾಕ್ಷ ತರಹದ ಭಾಷಣ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದರಿಂದ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನೋ ಇನ್ನು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೋ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಕ್ಲಾರಿ ಫಿಕೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಷಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ಹೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಸಹಿತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿನ ಒಡಕಿನಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಹೇಳಿರುವ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ರೋಷಿಯಾ ಅವರು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡಲೆಕ್ಕೆ ನಿಡ್ನನಿದ್ದೇನೆ, ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡಲೆಕ್ಕೆ ನಿಡ್ನನಿದ್ದೇನೆ, ಜನರಂಥದ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡಲೆಕ್ಕೆ ನಿಡ್ನನಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನತತನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹೊತ್ತು ಚಿರಾಯುಗಳಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಹೊತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವೇ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದಿರ ವುದು ಸರಿಯಾದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲ, ಅಂಥ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾವು ಜನತೆಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಹೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವರೇ ಅಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತು 22 ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಡಿವೈಡ್ ಆಂಡ್ ರೂಲ್ ಎನ್ನುವ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯ ಹಾಕಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೇ ಹೊರತಾಗಿ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷ ಉಳಿದು ಬರಬೇಕು ಅಥವಾ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಬರಬೇಕು, ಎರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಆತಂಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತರು. ದಿವಂಗತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ನತತವಾಗಿ ತಾವೇ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಯಾವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಬರಲಾರದಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಒಂದು ಹೊಸ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ತತ್ವತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ತತ್ವತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ನೀತಿ ಕಾರಣ ಮತ್ತು 22 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಕುತಂತ್ರದಿಂದ ಮಾರ್ತವಿಕ ವಾಗಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ವಿರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಅಹಮದಾಬಾದ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪಾಯಿಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ 10 ಪಾಯಿಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಾರೆ ಎನ್ನುವ ತಕ್ಕ ನೋಟನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ 10 ಪಾಯಿಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗೆ ಎರೋಥ್ ವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಕಡೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಟೈಪ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಪಾಲಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಹತ್ತನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಕೇವಲ ಶುಷ್ಕ ನಿರ್ದಾಂತಗಳಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗದೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಉದ್ಯಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ, ನೀಡುವ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಕಾರ್ಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ 10 ಪಾಯಿಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕೂಗು ಇದ್ದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಚೆನ್ನೈ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ 35-40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಆಗತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನೈ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನೈ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲಾರದೆ ಬಂದಂಥ ಜಮೀನನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ಭೂಮಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ನನಗೆ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಿರಿಜನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕಡಿಮೆ ದರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 70 ರಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಹಣವಂತರ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವೇ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಚೆನ್ನೈ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. 10 ಪಾಯಿಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಜನರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಹಮದಾಬಾದ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಥ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "We have tried our best to improve the working of the officials." ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎರಡೂ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದರೇ ಆಡಳಿತ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಕಾಂಟ್ರಿ ಡಿಕ್ಟರಿಯಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು. 216 ಜನ ಸದಸ್ಯರೂ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಕಾಂಟ್ರಿ ಡಿಕ್ಟರಿಯಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಅರ್ಜಿಗಳು ಎಂಬ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ವಿಲೇವಾರಿಯಾಗದೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ವಾಲಂಟರಿ ಟೀಚರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರ್‌ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಇಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಕೇಸು 1961 ರಿಂದ 1970 ರ ವರೆಗೂ ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿವೆ. ಅಂಥ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರ ವಾಸ್ತವಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಆಡಳಿತ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ವಿವರದರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ರಾಯಚೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೆಪ್ಟೆನ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವಾಯಿತು, ವಿಲಕ್ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಕಳ್ಳತನವಾಯಿತು, ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಳ್ಳತನವಾಯಿತು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೌಸ್ ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ಕೇಸುಗಳು. ಇವುಗಳ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಡಕಾಯಿಟೇಜ್ ನಡೆದಿವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತು ಕೊಡಬಹುದು. ಎಗ್ಗಕ್ಕೂಟಿವ್ ಎಂಪಿನಿಯರ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಳ್ಳತನ ಟ್ರೇಸ್ ಬೆಟ್ ಮಾಡಲೇ ಇದ್ದರೆ ಇದೊಂದು ಸರಕಾರ? ಅಧಿವಿಶ್ವೇಷನ್ ಉತ್ತಮ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಚಿಂತಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಂಗರ್ ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ನಡೆಯಿತು, ಇದು ಆಡಳಿತ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗುರುತೇ! ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 7 ಸಾವಿರ ಜನರು ನರುಡ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯೇ? ಈ ಏಳು ಸಾವಿರ ಜನ ರೋಕರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರೂ ನೀವೇ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೆಗ್ಯುಲರೈಜ್ ಮಾಡಲು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ನೀವೇ. ಇದು ಬರಿ ಏಳು ಸಾವಿರ ಜನರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಇವರ ಹಿಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದ ಜನರ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇದು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ನೌಕರನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕವರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಎಂದು ಹಿದಿದರೆ 28000 ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡು ತ್ರೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟದವರು ಅವರನ್ನು ನೌಕರಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೂ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ, ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡು ತ್ರೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಸಂಕೋಪಪಡುತ್ತೇವೆ. ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀತಿ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲ. ಸೋಪಾಲಿಂಗ್ ನೀತಿ ಯಾವಾಗ ಆಂಗೀಕರಿಸಿದಿರಿ? ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಸೋಪಾಲಿಂಗ್ ಎಂದು ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಇದ್ದವರು ಈಗ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವರ ನೀತಿ ಆಗಲಾರದು, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೋಪಾಲಿಂಗ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೋಪಾಲಿಂಗ್ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ನೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಪರದೇಶದಿಂದ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ತರಿಸಲು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಟ್ರಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ತೆರೆದರೆ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಬರಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿ ಅಂದರೆ ಇವರ ಸೋಪಾಲಿಂಗ್ ಅನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಂದು ಸೋಪಾಲಿಂಗ್ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿತಪ್ಪಿದೆ. ಇಂದ್ರಮ್ಮನವರೂ ಕೂಡ ಸೋಪಿಯಲಿಂಗ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಸೋಪಲಿಸ್ಟರಾದ ಜಯಪ್ರಕಾಶ ನಾರಾಯಣರವರು ಇಂದು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಗೋಪಾಲರಾಚಾರಿಯವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅತೀಕರ ಮೆಹತಾರಾಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮ ಮನೋಹರರೋಹಿಯಾ ಅವರಿಗೆ ಎಂಥ ಪರಿಣಾಮ ವಾಯಿತು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಂಥ ಜನ ಪೋಪಿಯಾಲಿಂಗ್ ಹೇಳಿದರೆ ಜನ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಿಕೇಟ್ ನಿಂದಿಕೇಟಿಸವರು ಪೋಪಿಯಾಲಿಂಗ್ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಜನ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂಥ ನಾಟಕ ಜನರ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗದತ್ತಮ್ಮ ಹಿರೇಮಠ (ಗಾಂಧೀನಗರ).—ವಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಮೊದಲು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಿಲ್ಲಾ ಇರುವಂತೆ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಶುದ್ಧ, ದಕ್ಷ, ವಿಚಕ್ಷಣ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಹಿತವೆನಿಸ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವು

ಹೇಳುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕಿವುಡು ಮನೋಭಾವ ದಂತಿರುವುದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ :

ಹರಿವ ಹಾವಿಗೆ ಅಂಜಿ ! ಉರಿಯ ನಾಲಿಗೆಗಂಜಿ !

ಒಂದಕ್ಕಂಜುವೆ ! ಒಂದಕ್ಕಳಕುವೆ !

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕಂಜುವೆ ! ಆಕ ಮು ಅಡಳಿತಕ್ಕಂಜುವೆ !

ಇದಕ್ಕಂಜದವರು ಅಡಳಿತವನೆಂತು ನಡೆಸಬಲ್ಲರಯ್ಯ !

ಎಂಬ ಹಿತವಚನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ನೂಕುವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಿಂದಾದರೂ ಆಚರಣೆಗೆ ಬರಬೇಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಡಳಿತ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಆಭಾಸ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೊಡ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಡಳಿತ ನೀತಿ ಸಮಾತಾವಾದದಲ್ಲಿದ್ದೇಕು. ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಆಯರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಯರ್ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆ ಪದ್ಧತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳಸಲಿಕ್ಕೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಾವಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ಬೃಹದ್ದಾ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎಣ್ಣೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಸಿಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಒಬ್ಬರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ 50-60 ಸಾವಿರ ಸಂಪಾದಿಸುವುದನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ರೂ 100-1000 ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಜಿಲ್ಲಾ ವಾರು ಹಂಚಿಕೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ ಎಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೋರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಬ್ಬರು ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ.

[MR. CHAIRMAN (SRI D. M. SIDDARAH) in the Chair]

ದಿವಸಕ್ಕೆ 540 ರಿಂದ 600 ಬ್ಯಾರಲ್ ಎಣ್ಣೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಉತ್ತರ ಹೇಗಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇನು ? “ ಈಗಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಹಂಚಿಕೆದಾರರು ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳು, ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೇ ತಡೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ” ಇದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತರ. ಹಂಚಿಕೆದಾರರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳೇ ? ಏನನ್ನು ನೋಡಿದರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಟಿಕಲರು. 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, 500 ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರು. ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ಆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕಾಗದದ ಕಡೆಗೆ ಬರೆದರು. ಅದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎಂದುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ನಾಟಕ ಚೀಟಿಗಳ ಕೊನೆಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ಕಂಪನಿಯವರು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆಯುವಂತೆ ಇವರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಬೆರೆ ಕೊಡದೆ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ಈ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆಯರ್ ಕಂಪನಿಯವರು ಕಸದಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಎಂತಹ ಅವಿವೇಕದ ಅಡಳಿತ ! ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹಸ್ತಪತ್ರಗಳಿರುವಷ್ಟೇ ಬೆಲೆಯ ಇಂತಹ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪದ್ಧತಿ ಕೇಳಿ ಮುಂಚೆ ಅಸ್ತತ್ವವು ಹುಚ್ಚು ಕೂಡ ಹೀಗೂ ಉಂಟೆ ಎಂದು ನಗಬಹುದು. ಆಯರ್ ಕಂಪನಿಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಾಲಿನ ಕಸದಂತೆ ಕಂಡರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು ? ಎಡಕ್ಕಣ್ಣೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು ? ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಜಯ ಪಡೆದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ? ಇದು ನಾಟಕಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವಲ್ಲವೇ ? ಚೀಳಿನ ಮಂತ್ರವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಹಾವಿನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಮಗಳಂತೆ ಆಯರ್ ಕಂಪನಿಯವರು ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಎಣ್ಣೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರ ಚರಾಯಿಸಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ. 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ತಪ್ಪಿಸಿ

(ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಹಿರೇಮಠ್)

ನೂರಾರು ನಿರುದ್ಯೋಗ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಂಚಿಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಲಿ. ಆಯಿಲ್ ಕಂಪೆನಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಉಂಟು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಹಕ್ಕುಂಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಪಾಪ, ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಹಂಚಿಕೆದಾರರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಬೆದರಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಇಪ್ಪಕ್ಕೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅಖಿಲಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಬಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಆ ಕಾನೂನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಶೀಘ್ರವೇ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞವರ್ತಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಆಗಿ ಒಂದು ಪರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಹೆಸರು ಇಡದೇ ಇರುವುದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಗವ ನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಸಾರಿಯಾದರೂ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡಲೆಂದು ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೊಳಚೆ ನಿರ್ಮೂಲನದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರ. ಅವರು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕುಮಾರ ಕೃಷ್ಣ, ರಾಲ್‌ಬಾಗ್, ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧೀರೋಡ್ ಇಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಭವನ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ನೋಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಶ್ರೀರಾಮಪುರ, ಕಂಚೋನ್ಯೆಂಟ್ ನೋಡಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಇದ್ದಂಥ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಈ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರಿನಂತೆ ಇರುವ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ನಿರ್ಮೂಲ ಆಗುವವರೆಗೂ ಮೇಲರಾಧಿಗಳೂ ಒಳಗೆರಾಧಿ ಪುಳುಕು ಎಂಬ ಅಪವಾದದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. 20 ಲಕ್ಷ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೊರುವವರಿಗೆ ಮೂಗುತಿ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು, ಎಂಬಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವಿರುವ ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಭಾರವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಪುರೋಧಿವ್ಯದ್ದಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿ ನಿಧ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡೆ ಇಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರ. ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಸಲ್ಲದು ಇದರಿಂದ ದಕ್ಕಿಯುಂಟಾದೀತೆಂದು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೈದಾನವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಒಂದೊಂದು ಹೆಸರಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಆಟದ ಮೈದಾನ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ನವರ ತೀರ್ಮಾನವಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಣವಂತರ ಮನೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್ ಮೈದಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೀರೆಂಬ ವದಂತಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತರ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟದ ಮೈದಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್, ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸ್ವಾಧೀನ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಗಿ

ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಪಾರವಾದರೂ ನಿಲ್ಲ ಬಹುದೇನೋ ? ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದ ರೈತನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಕರೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 3 ವರ್ಷವಾದರೂ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥಾ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ಏನು ಹಕ್ಕು ಬರುತ್ತದೆ ? ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚುತ್ತೀರಿ ? ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೋ ? ಏನಾಗುತ್ತದೋ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

4-00 P.M.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜು ಪ್ಲಾಂಟು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಕಡದಂತೆ ಇಡಬಹುದು, ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಜಾಗದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನ ಬಡವರು ವಿವಿಧಾಂಗದ ಹಾಗೂ ಮುದುಕಿಯರು ತರಕಾರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಇವೆರಡೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದರೆ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವೇದಲು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಅರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅಂಜಾಜುಗಳು 30 ಲಕ್ಷ ಇದ್ದರೆ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ 60 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯುಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜೈಲು ಪೈದಿಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು 504 ಜನರನ್ನು ಗಾಂಧಿ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅನೇಕರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು, ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸೆಂಟರ್ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಈಗ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಪೈದಿಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 44 ಪೈದಿಗಳನ್ನು ಘನಶರ್ಮದವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪೈದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರವರ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನರತರಾಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯುಟಿವ್ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 10-12 ಮೈಲಿ ದೂರವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಜ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಸರಿಯಾದ ರೋಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ದೀಪಗಳನ್ನು ಕೂಡುವ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಇಂತಹ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇರುವ ಜನರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ, ಲೈಟುಗಳಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ಆತ್ಮಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಇವರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸರಕಾರದವರೂ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇತರರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಹೇಳುವವರು ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಇವರ ಗುಡಿಸಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಇವರಿಗೇನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವವಾಗಿ

(ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಹಿರೇಮಠ್)

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಮೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೋಚ್ಚರು ಅವರು ಹೆಜನರು ಎಂಬಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲವರೇ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಹೆಜನರು ವಿವ್ಯಾಭಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲವರೇಗೆ ಇವರ ಉದ್ಧಾರ ಬಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೆಜನರು ಬಡವರು ಎಂದು ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹಾ ಕೂಡ ಅವರ ಕೈಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ದಳಗಳಿಗಳು ಇವರ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ನೂಕುವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನನೀಯವಾದ ಮಹತ್ವವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕಲುಷಿತಗೊಂಡಿದೆ. ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಶಾಸಕರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಮುಕ್ತಿ ನಂತಹ, ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕಲುಷಿತಗೊಂಡಿರುವುದು ನಿಜ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಯೋಗ್ಯ ನಾಯಕರ ಅಭಾವವಿಂದ ಇದು ರಾಜಕೀಯ ದಿವಾಳಿಯಾಗುವ ಹೊತ್ತು ಬಂದಿದೆ. ಮಹಾ ನಾಯಕರು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲವೆ ಒದುತ್ತಿದೆ. ಅರ್ಹರಾದ ದಕ್ಷರಾದ, ಅಮಿಷ, ಅಹಂಭಾವಗಳಿಲ್ಲದ ನಿಷ್ಕಾರ್ಥಿ ಶೀಲವಂತ ನಾಯಕರಿಲ್ಲವೆ, ರಾಜಕೀಯ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಒದುತ್ತಿದೆ. ವಿಚಾರಶೀಲರಲ್ಲರೂ ತರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ವಿವೇಚನಾ ನಾಯಕರಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ನಂಬಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಮಹಾನಾಯಕರ ಅಭಿಮಾನ, ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿತ್ವವೇ ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿವೆ, ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೇ ಸರಿ, ಹಾಗೇ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸದಸ್ಯರ ವಿವೇಚನೆಗೂ ಮೀರಿದ ವಿಚಾರ. ಅಂತೆಯೇ :

ಇನ್ನೇನು ಮತ್ತೇನು ಗತಿ ಎಂದು ಬೆದರದಿರು,
ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ ಕುದೇ ವಿದಿಯು ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ,
ಕಣಿಗೊಳಗಡೆ ಸಾಗುತ್ತಿಹುದು ದೈವದ ಸಂಚು,
ತಣ್ಣಗಿರಿಸು ಆತ್ಮವನು, ಮಂಕು ತಿಮ್ಮ.

ಎಂದು ಮಂಕು ತಿಮ್ಮನ ತಗ್ಗವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ನಮಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ಮಾರ್ಗ. ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತು ಹಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

†Sri R. DAYANANDA SAGAR (Chamarajapur).—Sir, the Hon. Speaker had given me assurance that he will call upon me to speak immediately after hon. Member Sri Nagappa. I want to know whether I will be given the chance to speak now ?

Mr. CHAIRMAN.—I have been following the list which has been already prepared and given to me.

Sri H. SIDDHAVEERAPPA.—I rise to a point of order. As Chairman you are not bound to be guided by the instructions of the Speaker or the Deputy Speaker. You have as much powers and discretion as the Speaker or the Deputy Speaker would have, while presiding. I therefore suggest that Sri R. Dayanand Sagar may be given the chance to speak.

Mr. CHAIRMAN.—There is no point of order. I am only following the list that has already been prepared and given to me. I call upon Hon. Member Sri V.N. Patil.

Sri V. N. PATIL (Humnabad).—Sir, having gone through the Governor's Address, I feel sometimes whether this will be an end to such lengthy reports or this is the beginning of such lengthy reports to come. On account of a failure or one lapse and in order to defend that one lapse, hundred lies will have to be brought in.

In order to hide the failures and lapses of the Government, pages after pages have been mercidlessly filled in the Governor's Address and I feel that His Excellency the Governor has been made to mouth words which he never believed only to discharge constitutional obligations and he has been made to deliver the speech for more than 1½ hours on the floor of the House. It is said several times that we are following British traditions and British precedents. Shall I fail to call it slavish? But having gone through the address of Her Majesty or His Majesty to British Houses of Parliament, I find that it never exceeded 5 pages only citing important events of the year and Government's policy. Today we are having an address of 60 pages which seems to be a new precedent which must be condemned. It should not be encouraged. It seems to be a refuge for people who believe to talking more and not working at all. Just now the hon. Member Smt. Nagaratnamma Hiramath gave some advice to Government. But after hearing her, I am provoked rather to cite a verse from a famous Hindustani poet who was a revolutionary himself: He says:

“Had se bad Jathi hai jab admi ki majbhuri Aman pasand
bhee bagavat kee baat karate hain”.

A stage has come when a man under suppression does not feel that there is salvation for him. However much a believer in non-violence and peace he might be he will be compelled to rise and revolt in order to attain peace and equality. Here I will quote the words to great Nehru whom the nation cherished in spite of the political differences, as one who has got burning feelings towards the common man. He felt himself one among the nation and he felt himself as son of the soil. “No Government can afford to ignore the urges of the common people. After all democracy has its basis on those very urges, and if any Government flouts them it is pushed aside, and other Governments take it over.”

Having gone through the Governor's Address, I feel great injustice has been done to our State Karnatak, tentatively named as Mysore. The Governor's address contains nothing new, no policy statement at all. Even an ordinary second division clerk could have done better, by discharging his responsibility as a citizen, but the council of Ministers have in an unscrupulous way made the

(SRI V. N. PATIL)

Governor to read a statement which contains selfcontradictory soulless words, rarely true and above all not indicative of any policy statement philosophy of approach. A departmental review could have been much better and this does not deserve even that much of appreciation.

The Governor's Address has referred to the land revenue in a wonderful way. The Address says that the Government have made arrangements to print over 40 lakhs Patta Books. For what purpose they have printed these patta books? In the absence of any figures of surplus available land for distribution what is the use of printing patta Books? It is a silly way of pulling the cart before the horse. The Council of Ministers never bothered themselves to advise the Governor for granting the land to the tiller of the soil. The much published cheating slogan of "land to the tiller" has conveniently for others. That slogan has been forgotten and there is the substituted slogans of land to the contractors, land to the son-in-laws, land to the Industrialists to facilitate the hiding of black money, and land to persons who serve the purpose of the Congress Organisation and that too the Syndicate organisation. That has become the rule of the day. The Governor's Address does not speak of the extent of surplus of land that is available for distribution in the Mysore State from the big Zamindars, religious institutions and what time is required to distribute the land to the common man who is cultivating for generations that piece of land? If there is any difficulty to distribute the land to the common man under the present law, the Government could have come forward to amend the relevant provision. But on the other hand, the Government have taken the step to bring in an ordinance by which the democratic urges and rights of the people are crushed. A citizen of India who is aggrieved by the lapses of administration and in order to have a judicial control over administrative wrong actions is entitled to go to the Court and seek redress for the wrongs done. In order to invoke the extraordinary writ jurisdiction under provisions of the constitution to name the High Court under articles 226 and 227, a person was expected to pay only Rs. 25. But now the so far the fully ideological syndicate oriented Government have passed an ordinance by which they have enhanced the fee for filing writ petition from Rs. 25 to Rs. 100. Is it not a shame to call ourselves a democracy? This seems to be syndicate brand of democracy. I do not know under what moral right our Chief Minister whom we call the leader of the House had the temerity to bring such an ordinance, which is anti-people, anti-citizen and which comes in the way of seeking justice by the common man. This is the type of democracy we are having today. Now coming to land distribution, the policy of granting

land to the tiller and the so-called green revolution has been put in cold storage. The so-called green revolution is a ruse to help rich land-lords. We in Bidar district we have got such a land revenue system where while it is Rs. 1.90 per acre of black cotton soil in Gulbarga District, it is Rs. 8.97 per acre in Bidar District. It is the sort of rotten democracy which the people of Bidar want to condemn. Continuing age old feudal remnants and exploitation in the name of democracy is a stigma to the name of democracy. We are ashamed to call it a democracy. There is no irrigation project in Bidar and we have got such outmoded old paiga jahagir and feudal system in our area. The District Council of Bidar District represented to the Hon. Chief Minister through a memorandum and the Hon. Chief Minister assured us that such a land revenue system will not be continued any more and they are bringing in a progressive land legislation. We did not have any illusion of a progressive legislation. We have not got an ordinance before the Budget session this year and that ordinance takes away the power of munsiff-magistrates and shifts the same power to the tribunals which is controlled by Tahasildars. Little hope of fair play by the Judiciary is taken away, and substituted by a ruthless revenue executive who is bound to dance to the tunes of the Congress. The control which the judiciary had over the land distribution system and land reform has now been entrusted to the Tahasildar. This is the type of land revenue system we are having. But Unfortunately, the Governor's address is very much silent about it.

Now, as citizens of the state, we are entitled to certain rights under the Constitution. But rights of the religious and linguistic minority have gone to dogs. And instead whenever they think and dare ask about these rights, Government Jana Sangh sponsored riots are given them so that they may never dare to think of rights for another two decades. What is it that you have done for the majority community? Communal feelings are created on account of imprudent notifications and orders. In Bidar District we have a temple belonging to the Kurubar community known Mylara Mallanna Temple, is sacred to Kurubar community in Mysore State, and particularly Kurubar Community of that area consider that God as their own deity. When the Kuruba Community represented to the then Hon. Revenue Minister who is no more Revenue Minister, he felt that community has suffered very much and so that community might be given the right of management and worship of that God and so he passed an order according to which out of 11 members of the committee 9 belonged to Kuruba community. The Chairman was appointed from a respectable Kuruba community and besides him 8 Kuruba community people were taken into that temple Committee. But that order was not implemented for two years. Now, the present Government seems to adopt only of dividing the people on the basis of community and religion and

(SRI V. N. PATIL)

create bitterness and hatred between communities. The present Revenue Minister has struck down that temple committee which contained Kuruba community Chairman and eight members including two legislators, though its duration was 3 years, and appointed a fresh new committee which was filled in by so-called upper class Hindus, Lingayets and Brahmins and others and there was only a lone, a single Kuruba community man in it and the management was ordered to be handed over to that new committee. A Sikh can worship and manage the affairs of his own Gurudwara, a Muslim can worship and manage his own mosque and Dargas, a Bishop can worship and manage his own church. Why not that right be given to the poor Kuruba community people of Bidar to manage their own temple, which from age old customs and practice is known to be a deity of Kurubas known as Mailar Mallanna in Karnataka and as "Khandoba" by Maharashtrians.

There is not only no justification in removing the old committee appointed through G.O. No. Rd. 31. MEM 67. dated 26/30th March 1968 by the Revenue Minister, which did maximum justice and was in the cause of welfare and good maintenance of the temple, keeping satisfaction and peace in the minds of the people, but now by removing such a balanced body is upset and representation given to the Kuruba community in that committee is withdrawn, and by this act the Government has done a great and irreparable injustice to the people belonging to Kuruba community by dumping in that committee persons belonging to upper caste Hindu's. This deprives the rightful persons from discharging the devotion to their caste deity and creating bitterness and hatred between caste and caste, creating an Hegemony of the upper caste Hindus over the poor backward caste.

[MR. CHAIRMAN (SRI D. M. SIDDATAH) in the Chair]

So by that hatred between Lingayats, Brahmins, Kuruba community is being created. Such is the decision of this Government. They are ill-advised. Some times they feel that people should fight between themselves, one caste against another, one community against another. If your Government is important to do any good for the people, at least don't do this sort of rotten things. This is the silly attitude of the Government.

Let me now come to the economic programme. What the Government has failed to do and what the Government could have done :

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member's time is up.

Sri V. N. PATIL.—Thinking that the Chair has got some embarrassment because it will have to accommodate so many other members, I simply narrate some points.

Government has not given any protection to minority communities. On the other hand, whenever there is any communal trouble, the Government has always supported the Majority community and its has given no encouragement to create confidence in the people belonging to the minority community and Language. There is Urdu language in our State. There are Marathi, Telgu and Tamil languages too. What have you done to protect the minority languages? No protection has been given. In this democracy, is this socialism? Have you ever included a Marathi, Urdu, Telgu and Tamil Book so far, for a state award? If not why? Is this your way of justice and creating confidence in the minds of the minority?

Mr. CHAIRMAN.—The Member's time is up.

Sri V. N. PATIL.—In regard to the land policy, there is no definite programme. You must give lands to people of all communities to whatever community one belongs. The only criteria should be, he should belong to the landless. I understand that there are more than 15 lakhs of acres of land under different religious institutions and every tenant who is in possession of these lands for generation is evicted very next year. When his next year tenancy is not assured what sort of development programme to the land could be taken by a poor unsecure tenant whose tenancy is at the mercy of the exploiting merciless institutions over which this Government has no control and refuses to tame them. By perpetuating this sort of tenant neither the temples, mosques and churches, will be benefited nor the tenant. Ultimately there is less production and loss to the nation. Why don't you issue pattas to these people? God's land is left in the hands of devils, the so-called artificial non-existing names, continued by the capitalist oriented Government to perpetuate the old exploiting social order. Coming to the industrial policy.....

About the industrial policy of the Government, I wanted to say that the trade union rights are not only suppressed, but there is an attempt on the part of the present syndicate Government to crush the trade union rights. We have got a Labour Minister who has no strength to call for Verification records from the Labour Commissioner, for more than 3 months. Who is trying deliberately to suppress the strike of about 1000 MEI factory workers who are fighting for their just rights. Attempts are being made to refuse to refer for adjudication the matter of Rs. 50 Dearness allowance in the name of a subsisting agreement entered into by a bogus union only representing 50 workers in an industry representing 1300 workers and of which more than one thousand workers are members of the

(SRI V. N. PATIL)

MEI workers union under Red Flag represented by Comrade M. S. Krishnan, and who have opted for a strike to claim recognition to the union and dearness allowance issue repression is let loose on these workers who are on relay fast and hunger strike for more than 47 days. The Minister did not call for records for verification according to law to know which union has more strength. There is a union which has got more than 1100 strength and the Labour Commissioner has kept with him these verification papers. According to law, he should not keep these papers for more than eight days. Unfortunately the working class movement is being suppressed. Government is behaving in the manner of Hitler and is conniving with the Owners of the Factory who have engaged goodness to harass the workers who are on strike for establishing their human rights. According to the Syndicate the Labour Minister is one who breaks the backbone of the labours and protests the guilty industrialists. When such is the situation, one of the Ministers Mr. Mohamed Ali has been kind enough to spare some of his buses to carry rowdies to the factory who are armed with knives and other things to crush the striking workers. This is the state of affairs. We have the HMT and other Central Industries where workers are given their Human rights. I want to say that Kerala when Government headed by a communist chief is in power, within fifteen days, we have given the workers the gratuity benefits. We have removed artificial barrier and the word landlord and tenant from our dictionary, by abolishing landlordism and wiping out from the legal texts the name of a middleman Landlord, and have made every landless tenant the real lord of the land. Comrade Achut Menon under the Communist party Leadership is the First Chief Minister in Kerala who first brought into practice the long cherished principle of land to tiller. But here, the struggle of the working class is suppressed deliberately, but I know that the Syndicate Government or Indicate Government cannot go on suppressing the working class movement indefinitely and treat them as slaves. Very soon there will be an end to such things.

About law and order, I wanted to say one thing. I have been saying time after time that a sense of belonging is absent from the police department. From a temple 2 lakhs worth of gold was taken away. This is the news item of the day. No action has been taken. God alone will have to save the people if at all he exists and insists to prove his existence. You have no right to govern.

Mr. CHAIRMAN.—There are so many members to speak. Please conclude.

Sri V. N. PATIL.—I once again thank the Chair for having given me an opportunity. But the Chair has taken away 7-8

minutes of my valuable time. Although I have not finished, I obey the Chair, and propose to conclude.

Sri M. Y. GHORPADE (Sandur).—Mr. Speaker Sir, The Governor's Address this year has begun on an optimistic note. The Governor has rightly referred to the good agricultural season that we have had after two years of drought. But from this we cannot conclude that Mysore State has achieved self-sufficiency in food. To my mind there is no room for complacency. I shall present just a few figures to make out my point. Sir, we all know that in 1960-61 food production in Mysore State was estimated to be 4.1 million ton. In 1964-65, it was 4.5 million tons; then due to drought in 1965-66, it went down to 3.1 million tons; in 1966-67, it was 4.1 million tons and in 1967-68, it came to 4.5 million tons. That is the level of food production which we have achieved in 1964-65. From these figures, it is clear that the per capita availability in Mysore State has suffered during these years. After all, our population has been increasing at the rate of 2 to 3 per cent and if food production had kept pace with that increase, we should have reached about 6 million tons. However, there is no cause for pessimism because there is ample scope in the State to improve food production. We all know that there are 26 million acres under cultivation in Mysore and of that 2 million acres are under irrigation. But unfortunately only one-third of the irrigated area in the State is growing two crops. In other words, only 3 per cent of the total cultivable area in Mysore State is under double crop as against 15 per cent in the country as a whole. Therefore, Sir, there is scope to increase food production. But I want to emphasise at this juncture that dry cultivation requires far more attention than what it has received before. It is for this simple reason that even a small increase in acre yield in dry cultivation makes a big contribution to the total food production in Mysore. For instance, in irrigated areas, an increase of half a ton per acre will give one million ton extra food production. But an increase of about one-eighth in the production per acre of dry areas, will give as much as 3 million tons increased food production.

4.30 P.M.

The Governor's Address mentions that there are 3,600 villages in Mysore State which do not have an effective well. I feel that by the conventional method it should be quite sometime before we can provide wells to all the villages. If the Government used one of those powerful rigs to give one well to one village, then all the 3,600 villages can be supplied water in a matter of months.

(SRI M. Y. GHORPADE)

Regarding land reforms, certain significant things have been stated in the Governor's Address. On page 6, it is stated :

“The concluding phase of the land reforms programme, namely, vesting ownership of lands held on lease by tenants is now under implementation. The financial implementation on this phase of work for the State is heavy as compensation to the extent of Rs. 35 to 40 crores have to be paid to the landlords on account of the non-resumable areas of land vesting in the Government.”

Here, I wish to express my doubt as to whether commercial banks would really be forthcoming to undertake this type of finance, that is, for paying compensation to landlords, which may not be classified as productive loan. I know that the policy of the Reserve Bank is to encourage commercial bank loans for quick-yielding schemes, that is, things which result in production, and not this type of non-productive finance. And therefore, perhaps the Government would do well to clarify a little more on this point. Moreover, the tenants in the country, for some reason or other have not been able to take advantage of the provisions in the Land Reforms Act to pay compensation and become owners. I have my own doubts whether they will be able to or be willing to pay instalments and whether Government will be able or be willing to collect instalments and whether Banks will be prepared for this type of advance.

Now, the statement assumes that the early phases in land reforms have been completed. To my mind, even the earlier phases such as fixity of tenure and fixation of fair rent cannot be considered to have been completed because there are a large number of oral leases. There is a large amount of litigation. There are areas where tenants have learnt to use the law but there are many areas where the tenants have not learnt to use the law. Even if they are aware of the law, they may not have the strength to make use of law. Therefore, I am one of these who believe that security of tenure and fixation of fair rent would have been effectively achieved if the Government had come in between the tenant and the landlord and if the tenant had been brought face to face with the Government and the Government had undertaken the responsibility of collecting from the tenant fair rents and other dues. If this had been done, he could have been made the owner by collecting the instalments. Unfortunately, any collection from the tenant become a matter of politics. His socio-economic weakness comes in the way.

Regarding resumptions, I have always stated that there is no reason now to allow any further resumption whatever because whatever resumption had to take place has already taken place.

There should be no further resumptions henceforth. Moreover, the state of land records in our country is such that you are not able to demarcate between resumable and non-resumable land. In Mysore State particularly, about 6 million acres of land has been leased to small tenants. And, therefore, it is best that no resumption is allowed henceforth. There is a good case for a land records drive. This should be a consistent and continuous process of correcting land records and keeping them in Panchayats. The land records should no longer be the secret preserve of some Revenue officials. They must be known in the Panchayats and should be available to any person if the land records require correction. There must be revolutionary thinking in this direction for effective implementation of land reforms.

Therefore, in this situation we will have to live with tenants and tenancy for sometime to come; and everything possible should be done to see that the legal position of the tenant is strengthened so that it become possible for the tenant to get loans. I do not see why there should be difficulty to advance loans to the tenant. Loans should be crop loans to increase production. Government should think of giving some limited rights of transfer to established tenants.

Sri D. B. KALMANKAR.—What about the so-called voluntary surrenders that are effected?

Sri M. Y. GHORPADE.—That is why, I have stated that voluntary surrender is only a reflection of the socio-economic weakness of the tenants. Therefore, a really strong and efficient Government would have taken the responsibility of coming in between the tenant and the landlord. That is precisely the reason why I stated that there should be fixity of tenure and maximum protection to the tenant so that he may not be at the mercy of the landlord.

Regarding Planning, the Governor's Address states that the Planning Commission have suggested a Plan of the size of Rs. 327 crores and the Central assistance is Rs. 173 crores. Frankly, I do not understand these figures because in the Governor's Address it is also stated that the maximum resources that the State can raise would be Rs. 50 crores. Now if this sum of Rs. 50 crores that the Government can raise are added to the Central assistance of Rs. 73 crores mentioned here, then the Mysore Plan would be of the order of Rs. 223 crores. So I do not know how this figure of Rs. 327 crores comes into the picture. It is well to remember that even this sum of Rs. 223 crores, including Rs. 50 crores that can be raised by the State Government, can be used for the Plan. On the assumption that the non-plan revenue gap is taken care of. It is significant to know that the non-plan revenue gap is estimated by the Mysore Government to be of the order of Rs. 360 crores. As against this, the Finance Commission has given the State Government Rs. 197 crores leaving a gap of Rs. 163 crores. To this, we

(SRI M. Y. GHORPADE)

must add another Rs. 50 crores in the five-year period, as a result of Tukol Commission Report. Therefore, the revenue gap today is of the order of Rs. 200 crores or in other words, about Rs. 40 crores per annum. If we assume that by *ad hoc* grants or rescheduling of loans or some other method, the Government of India will make up this sum of Rs. 200 crores revenue gap, only then Rs. 50 crores that may be raised in Mysore State can be applied to the Plan and the Plan can be of the order of Rs. 223 crores. As against this, it is stated in the Governor's Address that allocation for Major and Medium irrigation projects is Rs. 90 crores. Rs. 210 crores is, what is intended to be spent for these three items of irrigation alone as against Rs. 230 crores that we can foresee. Therefore, I only wanted to say that the budgetary situation is so tight that the Government must think of non-budgetary sources for developing the State. It is a good sign to see in the Governor's Address a reference to the fact that additional investment of Rs. 150 crores can be made outside the budget taking into account the institutions like the State Electricity Board, the Road Transport Corporation, the Housing Board, the Corporation of Bangalore, the Mysore State Finance Corporation and other bodies, including co-operative institutions. To this, of course what we can get from the banks can be added, though it is not strictly speaking part of budgetary planning, but non-budgetary. So far as my area is concerned, there is considerable scope to persuade the Government of India to make an investment of a much bigger order than what they have done. For instance, the Donimalai project started by the N.M.D.C. in my area needs an investment of Rs. 26 crores. Four million tons of iron ore will be exported from there and we know that about two million tons is what is called glue dust, *i.e.*, powder. Therefore there is great need to pelletise this blue dust and therefore a pelletisation plant has to be set up and I am glad that the Mysore Government is aware of it and has written to the Government of India that this pelletisation plant which will cost another Rs. 20 crores should be established where mining takes place. It should be established near the Donimalai *i.e.*, Sandur Taluk. If you take this Rs. 26 crores and Rs. 23 crores, it comes to about Rs. 50 crores. Similarly in Ramdurg area the N.M.D.C. can be made to invest another Rs. 25 crores. Only on these three items an investment of the order of about Rs. 75 crores can be made outside the State Plan, as a part of the Centre's responsibility. This Rs. 75 crores is one third of what the total Mysore Plan is likely to be and today out of Rs. 75 crores they have already taken up a project for Rs. 26 crores. I once again urge the Mysore Government to use much greater pressure to see that the pelletisation plant is located there because the pellets that are produced from that area can be exported from

amongst the ports and it improves our case for another steel plant in Bellary Hospet and Sandur area. The matter is so vital that it is worth the Chief Minister and the concerned ministers making special trip to Delhi for this purpose to see that this amount of investment is committed by the Government of India in that area during the Fourth Plan.

Regarding the Mysore Iron and Steel Industries, I would say that the Government should not look upon it with complacency. I do expect the Government to make a clear statement stating to the House what are the steps they are taking to implement the recommendations made by the Estimates Committee on Mysore Iron and Steel Industry. I think that is the least that the Government can do.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Though no doubt we have read the report of the Estimates Committee, which, of course is a very useful report so far as progress of Iron Works is concerned, I do wish my friend now in a different capacity to look into the various allegations that we hear. Very alarming allegations about mismanagement, corruption and misappropriation of funds and various other things, are made where big personalities including the names of the Ministers are dragged in. If you go and see there a very alarming picture is given. Now, as the Chairman of the Committee I request the Hon' member to look into it from a different angle and do a little investigation.

Sri M. Y. GHORPADE.—As Chairman of the Public Undertaking Committee it is the duty of the Committee to look into audit remarks that are made about any organisation. That is obligatory. The Estimates Committee when it presented its report, did not have this as one of its functions and it was not supposed to do the work of the Public Accounts Committee. Therefore, the Estimates Committee has tried to make a constructive report more on the economic side as to what should be done to put Bhadravati Iron Works on its feet. Several recommendations are made and all that I am asking is to make a list of the recommendations and to indicate clearly what action is taken on those recommendations. Of course the Public undertakings committee is on a different footing and they are not only entitled, but is obligatory on their part to look into audit remarks that are made. In other words, it has to do the work of the Public Accounts Committee also. More than that, I am sure the hon. Member does not expect me to say.

Finally, in the remaining five minutes I have, I should allow myself the liberty of making a few comments on the general political situation in the country because members on both sides of the House have made sharp remarks on the political situation. Naturally each one has seen it from his own angle and the Governor himself in the concluding portion of his speech has stated that democratic institutions in this country are passing through a testing time. Recent

(SRI M. Y. GHORPADE)

developments in the country have given rise to numerous stresses to which our young democracy had so far not been subject. This is what the Governor says.

Sri Jawaharlal Nehru was very fond of reminding us that we have passed from the age of religion and politics to the age of science and spirituality. What he meant was, we have passed from the age of dogma and machiavelian politics and that we have entered a more civilised state of higher objectivity, scientific thinking and spiritualism. But, I must confess if one have honestly sees what is happening in this country, one gets the feeling that we are going back to age of religion and to indecent politics. If I have to honestly describe my reaction, I think what we are seeing is indescency in politics and the sooner we remind ourselves what Pandit Jawaharlal Nehru said, the better it would be for the country. As one belonging to the youth of India I think I will not be making a mistake if I said that we are not impressed or enthused much by what is happening.

Sri K. H. RANGANATH.—Is it not indecent politics to maintain conciously people always hungry?

Sri M. Y. GHORPADE.—Therefore, I feel that the recent events in the country have depressed and distressed the mind of the youth. We hear the word 'socialism' being talked about by everybody often without understanding the real meaning of 'socialism'. When I was in England as a student I was an active member of the Left Wing Labour Party and therefore, I claim to know something about the concepts of socialism and how they are working, but in our country socialism, of course, has to be applied to Indian conditions. But the way this word 'socialism' is being used by different people —people who like socialism and people who dislike socialism reminds me of the story of the six blind people who went to examine an elephant and whichever portion of the elephant each one touched he described the elephant as being that. This, Sir, is very pathetic. I would like to say on this occasion that Mahatma Gandhi, for instance, was not very fond of giving lectures on socialism, but at the same time he was the very symbol of socialism. Mahatma Gandhi always thought and worked for socialism, for the people, for the common man, for the good of the common man. That was socialism in his view. But in the case of Nehru, he talked a lot of socialism. He used a lot of western terminology to describe socialism. Many people in the country may not have followed what Jawaharlal Nehru was trying to say. But at the same time they knew one thing, that Nehru felt for the people. It did not matter whether they understood what was in his mind, but there was no doubt in the mind of the people of the country that he felt deeply for the country, that he stood for the maximum benefit of the masses. Today things are

not so clear. We have entered a confused era where we can only depend upon public opinion to discover the honest from the humbug; we will have to depend on the intuition of the people to discriminate and detect the honest from the humbug. We as representatives of the people and Legislators and also the public outside should not try to increase the atmosphere of depression. We should try to work for the country irrespective of what happens. So long as we do our job honestly and well, there is a lot of satisfaction and ultimately it will result in the good of the country. Here I would like to quote from Gandhiji :

“May it be reserved to India to evolve the true science of democracy by given a visible demonstration of its success. Corruption and hypocrisy ought not to be the inevitable by-products of democracy as they are undoubtedly to-day”.

The clear implication of this is that much depends on how we function in democracy. The quality of our democracy depends and not on its external forms. We have to question ourselves. Do we considered politics or public service as a part of work which is worship or do we consider it as a machine for self-aggrandisement and ruthless manipulation. This is essentially the difference between the dacoity and the devotee. This will always be so under all circumstances. This is my reaction to what is happening. Nothing prevents members or citizens from functioning like a devotee, I refuse to admit that the situation is such that all are obliged to function like dacoits. Not so. I could not have been more frank in my reaction to what is happening. I feel that today no party or group can claim monopoly of either socialism or opportunism. Therefore a very heavy responsibility is today cast upon representatives of the people in Indian democracy to use extra discrimination, extra tolerance, caution and prudence to see that in the churning that is taking place in the country the basic fabric of democracy, which was given to us after so much of sacrifice and hardship, is not in any way harmed.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ (ಬಳ್ಳಾರಿ).—ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಸಾರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಮಾತಿನ ಒಂದು ಕಂಠ ಮತ್ತು ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸುವ ಒಂದು ಸುಖ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಸುಮಾರು 60 ಪುಟಗಳವರೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತಿರುಕನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ ಸುಖದಂತೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಭಾಷಣದಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನಿರ್ಮಾಪಕರಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಜನನಾಯಕನಾದ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಸುಪ್ರತ್ಯ ನಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಫೋಟೋವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕಳೆದ 3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದ ವಿಠಲಪ್ಪನವರು ಸಹ ಬಾಬಾನಾಥಪೇಟೆರ ಫೋಟೋವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಕೂಡ ಅವರ ಫೋಟೋವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಆರೇಂದ್ರ)

ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ ಬಾಳಿಗಾ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೂ ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲವೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾವು ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಿಂದ ಬಂದವರೇ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಬಾಬಾಸಾಹೇಬರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಬಳಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಈಗ ಪುನಃ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಕೇವಲ 45 ಲಕ್ಷ ಹ ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮೂರು ಕೋಟಿ ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಬಾಸಾಹೇಬರು ಭಾರತದ ರಾಜಾಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅನಂತಕೋಟಿ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಂದು ಫೋಟೋವನ್ನು ವಿವಾಹಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಡದಿದ್ದರೆ ಅಭಾಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು, ಅದಕಾರಣ ಅವರ ಒಂದು ಫೋಟೋವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಉಳಿದಿವೆ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಾವು ಈ ಸಲ ಏಪ್ರಿಲ್ 14ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತಂದಂತಹ ಮತ್ತು ತರಲು ಸಹಾಯಕರಾದಂತಹ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರರ ಫೋಟೋವನ್ನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣ ಮಾಡಲು ಒಂದು ನಿರ್ವಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಆಶೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರರ ಫೋಟೋ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ರಾಜ್ಯಾದಂತ ಉಗ್ರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರರವರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಬಗೆಯುವಂತಹ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಇದೆ, ಇದು ಒಂದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ, ನಗರಾಡಳಿತ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರು ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರರವರಿಗೆ ಪ್ರಾಲ್ಮೆನ್ ಆಚಾರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 5 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. This gift of five acres of land was given by the Ex-Maharaja of Mysore in favour of Dr. Ambedkar with the aim to have an International Buddhist University in Bangalore. ಸುಮಾರು 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರರವರ ಪ್ರಾಪರ್ತಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇತ್ತು, ಕಳೆದ 3 ತಿಂಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 5 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಸ್ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅರಾಟ್ ಮಾಡುವಂತಹ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಟ್ಟು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಂದರವಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬ ದಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರರು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈಗ ಸರಕಾರ ಸಾಲುದರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಾರೆ ಎಂಬ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಾದ ಯಶವಂತರಾವ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರರವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಟೇಟ್ ಫಾರ್ಮೇಷನ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಗೌರವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೂರನೆಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎಪಿಪಿಯನ್ನು ಬ್ಯಾರೋ ಸೆಟಪ್ (setup) ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಹಳ ನಿಷಾದ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಪಿಪಿನ್ನು ಬ್ಯಾರೋ ಎಂದು ಒಂದು ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷವಾಗಿಬಿಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಟೀಪ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರೇ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಕಳೆದವರ್ಷ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಕರಿಗೆ ಆಫೀಸು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ ಹನ್ನೊಂದೊಂಕರಿವರೆಗೂ ಸಹ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. 4 ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಒಂದುಕಡೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನು ವಿಧಾನ ಸೌಧವೇ? ಹಾಲುಪಡ್ಡೆ? ಆರಾಮಾಗಿ

ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮ್ಯಾಗ್ಸಿನ್ ಒಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಲವುಡ್ಡಿನ ಸೀನು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲೇ ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ದಕ್ಷತೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಅಫೀಸರುಗಳೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ನಾನ್ ಅಫಿಷಿಯರ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ನೇಮಿಸಿದರೆ ಎಫಿಷೆನ್ಸಿ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಬ್ಬರು ನಬ್‌ಡಿಎಫ್ ಜನ್ ಅಫೀಸರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

“ I have come here to defeat S. S. Arakeri and M. K. Surpur, M.L. A. S. Unless I defeat them I cannot have peace of mind and I cannot go to other places and no body have guts to transfer me ”

ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಿಜಾಪುರ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಣೆ ಇನ್‌ಕ್ವಿರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾವೇ ನ್ಯತೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅ ಇಂಡಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಬೇಕು, ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪನ್ ಆಗಿ ಹೇಳುವಂತ ಥೈರ್ಸ್ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಅಂತ ನಾನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಮತ್ತು ರೈತರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರಾಂಟ್‌ಗಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವರ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಏಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭೂ ಹೀನರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಗ್ರಾಂಥಿಟಿಯವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ವರ್ಷ, ಯಾವ ಹರಿಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 6 ತಿಂಗಳಾಯಿತು, ಇನ್ನೂ 6 ತಿಂಗಳೂ ಆಗು ತೃದೇಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭೂ ಹೀನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ತರಾಟೆಗಳ ವಿಷಯ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ತರಾಟೆ ಎರಡು ಅಂತಸ್ಸಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

They have become almost nuisance to the ryots and the Talatis have become Moghals in rural parts of our state. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಸರಿಯಾದಂತ ವಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪ್ ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸ್ಕೂಟರ್ ಆರಾಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕನ್‌ಸರ್‌ನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಆರಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡದೆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 7 ವರ್ಷದಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಫೀಸರು ಇದ್ದಾರೆ, 3-4 ಅಫೀಸರು ವರ್ಷದಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿಗೂ ಸ್ಕೂಟರ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ರ್ಯಾಂಬೆಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಎರಡೂವರೆ ಸೂರು ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ, ವೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಐದು ಸೂರು ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ಕೊಡಲಾರದೆ 5-6 ವರ್ಷದಿಂದ ಹಾಗೇಯೇ ಅರ್ಜಿ ಬಿಡುತ್ತಾಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವಾದರೂ ಒಂದುಮಾತು ಹೇಳಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು, ನಾನು ಅನೇಕ ಸಲ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಎರಡು ಸಲವೂ ಕೊಸುತ್ರೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೊನೆಗೂ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಟರು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಲಂಚ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ ಕ್ಯಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಶಾಸಕರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ)

ಪ್ರಧಾನ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಳಗಾಂ, ಹೋಲಾಪುರ, ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಸಿಪಾರಸುಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದ ಒಂದು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ನಿಯೋಗ ಕೇಂದ್ರ ನರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಈ ವಿಷಯ ಬಹು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬೆಳಗಾಂ ನಮ್ಮ ಕೈಟಡಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಲು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತು ದಕ್ಕಿ ಆದರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri R. DAYANANDA SAGAR (Chamarajpet).—Mr. Speaker, Sir, the Governor has made a speech. I thought I would be in a position to congratulate the Governor on a very progressive and dynamic speech. But, unfortunately, I am utterly disappointed to see a dull piece of Government literature placed in front of us. The Honourable member Sri Ramappa the other day described the Leader of this House, the Chief Minister, as a very dynamic personality, as a progressive personality. If that were so, he must be congratulated for that type of dynamism and progressive activities. But, Sir, do you see any dynamic policy or a progressive policy in this Governor's speech.

The Syndicate Congress in the Ahmedabad Session talked about and cried that they stand for socialism. I was one of those very anxiously waiting to see from that group, which forms this Government here, what kind of progressive and dynamic policies they are going to present just after the so-called Ahmedabad Syndicate Session. But, Sir, I am very much disappointed that the same administration report being presented in this House by the Hon'ble Governor.

In the City of Bangalore and elsewhere in the State, there are huge number of slums. In the City of Bangalore alone there are 136 slums. There is not a word about accommodating and housing the dwellers of them shows the poor houseless persons, They live on pavements and footpaths in this City and elsewhere in the State.

Sir, the Raja Mills and Minerva Mills have been closed for over 3-4 months now. Our Labour Minister is here. Like the saying Nero was fiddling when Rome was burning, when thousands of these people, hon. citizens of this City going about the streets of Bangalore with hungry stomach without no work and with much suffering, this address do not contain a word about it. What is a socialist State as profounded by the Government in the Ahmedabad Session would do when thousand of people are loitering without work? When a mill for mis-management has been closed, is it not the duty of the Government to take it over, nationalise and carry on the activities of the mill to the benefit of the State on the one hand and on the other to provide employment for the poor people who have been thrown out of employment for no fault of theirs?

Sir, I do not want to go into many of the items, because my time is limited. I would like to confine myself only two charges against the Government. This is a very serious and important charge. I charge the Government for defaultation of Rs. 7 crores in two deals only. First of all, with regard to the Bangalore Water Supply Scheme, the Minister of State for Municipal Administration assured this House that he is going to supply water to the citizens of Bangalore at a cost of Re. 1 per 1000 gallons. But, today, let us examine how things are going on. You are aware, Sir, that the Cauvery Scheme has come into being. A Chief Engineer Chairman has been put in charge of this work and there is a Board to do that work. The question of supplying pipes to get water from a lead of 55 miles came up for consideration of the Board and the Government. They called, very rightly, global tenders from all over the world. I have got all the facts and figures of the two deals. I am happy the Hon'ble Chief Minister is here and I would like him to answer my points in his reply. Tenders came and the following are the six tenders who quoted.—

		Rs.
1. M/s. N.B.C.C.	quoted for	10.63 crores
2. M/s. S.N. & Co.	quoted for	10.83 crores
3. M/s. I.H.P.	quoted for	11.97 crores
4. M/s. E.C.C. Madras	quoted for	13.37 crores
5. French firm from France	quoted for	7.98 crores
6. M/s. N.P.C.C. & H.H.F.	quoted for	8.02 crores

The first and the last are Government of India firms. The highest tender here is Rs. 13.37 crores and the lowest is for Rs. 7.98 crores, and the next lowest is for Rs. 8.02 crores of M/s. N.P.C.C., If for any reason the Government were to say that they do not want a foreign firm or French firm to have the contract, they could have as well given this contract to the next lowest tenderer, being a Government of India concern where no corruption could be suspected as there will be nobody to take bribe. They have not done that. There are two Engineers on the Board, one the Chairman himself and the other is Sri M. H. Manchagaiah, retired Chief Engineer, Sri Manchagaiah, walked out of the Board meeting, because the highest tenderer was favoured.

[MR.. SPEAKER in the Chair]

Sir, the most interesting point here is that Sri Manchigaiah, the Honouarbie Member of the Board wrote a letter to the Honourable Chief Minister as long back as 28th December 1969 stating that

(SRI R. DAYANANDA SAGAR)

injustice is being done. It is not a small thing. I will read out the said letter which is as follows :—

“ By virtue of powers vested in the Government under the Bangalore Water Supply and Sewerage Act, 1964, I request you with all the sincerity at my command :—

- (1) to restrain the Chairman-cum-C.E. from issuing the letter of intent by 31st March 1969 for the purchase of Zek Steel Coils costing more than 6 crores as it is feared that he is driving to this end ;
- (2) to restrain him from signing the contract for the work with E.C.C. of Madras, the highest tenderer, as the decision to use all steel pipes or P.S.C. pipes is to be taken after more matured consideration and consultations with the best experts in the line in India ;
- (3) to instruct him to address all tenderers to extend the currency of tenders expiring on 3rd February 1970 by one month, i.e., up to 3rd March 1970 to enable the Government to get the best expert opinion and alternatives as explained above ;
- (4) As can be seen that the Chairman-cum- CE and myself hold diametrically opposite views regarding the material for the pipes—he recommending the highest tender and I recommending the lowest tender. We two only being the technical Members of the Board, the other members of the Board cannot be expected to give any expert opinion of theirs on the technical issues in dispute. This is not an issue to be settled by majority and minority votes ”.

Sir, the Hon. Chief Minister had not even the courtesy to acknowledge this letter and reply to it. Also the Chief Minister has not taken any action on a matter wherein more than 5 crores of rupees are involved. Sir, I would explain what is going to happen if the highest tender is accepted. When you have assured the citizens of Bangalore that the water will not cost more than one rupee, the citizens of Bangalore have been made to pay rupees one for every thousand gallons of water that is going to be consumed by them. Is it an ordinary thing? Whose property is this? Whose grandfather's property it is? I want to know from the Hon. Chief Minister what was he doing and what action has he taken? This is the public money and I, as one of the Members of this House representing the City of Bangalore, wherein 15 lakhs of persons are to be affected by this problem of water rates, have to bring this to the

notice of this Hon'ble House. This question came up before the Board while considering whether to have the steel pipes or the concrete pipes—it is a known fact—that the steel pipes corrode. Recently just a week back the Madras Government has accepted the lowest tender of the Government of India concern, which I have mentioned here, for 15 crores of rupees as against the highest tender of E.C.C. & Co., Madras for 25 crores of rupees, where bribery cannot be suspected. I want to know the reason that compelled this Government to hurry up in this matter.

One another interesting thing is that I had called for a Press Conference. The Chief Engineer in view of the fact that we have voiced in the Press and elsewhere immediately issued the letter of intent hurriedly on 19th January 1970 that is the day when the news of my Press conference had appeared in the newspapers and the very afternoon he had issued that letter of intent. What does all this mean? As a result of this hurried decision of the Chief Engineer, a loss of Rs. 5.39 crores had to be incurred by the Government.

Now Sir, coming to the second charge against this Government, I would like to state, that the Hon. Chief Minister stated the other day that we are making vague charges. Now I am therefore dealing now with one or two specific charges. It is the very well-known Sharavati deal which the House is aware of and I too have burnt enough midnight oil for preparing to speak this day. I have gathered relevant information. In this deal the public exchequer has been looted to the extent of 1,94,26,000 rupees. Precisely in construction of Linganamakki dam contract was given to Messrs. Tarapore & Co., and subsequently the Masonry Dam was changed to Earthen Dam for reasons best known to Government. The Government entered into a supplemental agreement with Messrs. Tarapore & Co., for work on the upstream portion of the project at the rate of Rs. 60 per unit. There was a binding contract and agreement written and signed by the Government on the one side and the contractor on the other. In spite of that agreement, I do not know, what made the Government to ask Messrs. Tarapore & Co., to quote fresh rates again and to revise the rates of Rs. 60 per unit to Rs. 150 for upstream work. When the matter came up before the Chief Engineer he reported that fresh tenders may be called for since the rates quoted are very high. Instead of asking the contractor Messrs. Tarapore & Co., to carry out the work in accordance with the agreement already entered into, I do not know the compelling reasons for the Government which made them to call for fresh tenders and ask for fresh quotations. Sir, again, when fresh tenders were called for, the firms did not quote less than Rs. 60. They quoted the rate at Rs. 104 per unit. The three firms, viz., Messrs. M. S. Ramaiah; Messrs. Shankaranarayana Construction Co., and Messrs. Hazreth & Co., from whom the tenders were received by the Government and

(SRI R. DAYANAND SAGAR)

the Government agreed to the rate of Rs. 104 quoted by the above three firms as against Rs. 60 which was agreed to through a legal and binding contract. If the Government really had intention to safeguard the public exchequer and public money, they could have told the Chief Engineer to carry out the work according to the contract originally agreed upon with Messrs. Tarapore & Co. But the motive of the Government was only to help the contractors and to fulfil their motive they accepted the tender at the rate of Rs. 104 per unit of work, and thereby the Government has incurred a loss of Rs. 1,32,00,000 in having entrusted the work to these three contractors, I do not know who shared this amount?

Sir, in another case also Messrs. Tarapore & Co., had agreed to carry out the work at Rs. 60 per unit. On knowing that a rate of Rs. 104 per unit was approved in favour of other three contractors by the Government, he made a petition for revision of rates. The then Chief Minister Sri Nijalingappa favoured the contractors, M/s. Tarapore & co., by altering the already agreed agreement to carry out the downstream work of Linganmakki Dam of Sharavathy Valley Project and thereby a loss of Rs. 62.26 lakhs had to be incurred by the Government. In this case, the contractor had first agreed to carry out the work at Rs. 60 per unit of upstream work and when fresh quotations were called for he quoted Rs. 150 and when he could not get the contract for upstream work at the rate of Rs. 150 he had agreed to carry out the downstream work at Rs. 60 per unit. Then again, when he came to know that the other three contractors for upstream work (whose tenders for Rs. 104 per unit) were accepted by Government, he represented to the Government to revise his rate also. This revision resulted in a loss of Rs. 62.26 lakhs to the Government.

Sri S. R. BOMMAI.—On a point of order, Sir. ನನ್ನ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶರಾವತಿ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದ ಕಾಲವಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ರಾಜೀನಾಮೆ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

Mr. SPEAKER.—There is no point of order.

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—Sir, I had fought with the then Chief Minister Sir Nijalingappa on this very question.

5-30 P.M.

Messrs Tarapore & Co., said that they were prepared to do it for Rs. 104. What happened? The Chief Minister wrote a very

long letter. I have got copies of the correspondence. If a judiciary enquiry is to be held, I am prepared to prove how this Government and the public exchequer has been looted to the extent of Rs. 2 crores in one of these deals and Rs. 5 crores in another deal. So, over Rs. 7 crores have been looted. As a representative of the people, I have every right to speak about it. The Chief Engineer's letter argued that there is binding contract for Rs. 60 for rock filling work. But they gave the work for Rs. 104. Here is a Government Order passed on 2nd November 1962, thanks to Mr. Nijalingappa. This is what is stated in the Government Order.

“The question has been examined by Government and they are pleased to direct that the rates for different items of work as sanctioned for the upstream portion of the earthen dam be awarded to M/s. Tarapore & Co., for similar works on the downstream side of the Earthen dam, the rates being as under :—

<i>Items of work</i>	<i>Rate per unit of Rs. 100 cft.</i>
1. Sand and Shingle ..	Rs. 100 (Rupees one hundred only).
2. Stone jelly ..	Rs. 110 (Rupees one hundred and ten only).
3. Rock-toe on downstream side.	Rs. 104 (Rupees one hundred and four only).

Mr. SPEAKER.—Hon. Member's time is up. Further speech need not be recorded.

Sri H. N. NANJE GOWDA.—When the Hon. Member is speaking in this House about some serious charges, we are seized of the matter. We have understood 80 per cent. We cannot be left in the wilderness. It would not be in order to ask the Reporters not to record.

Sri S. GOPALA GOWDA.—There is no right for the Hon. Speaker given under the rules.

Mr. SPEAKER.—I promised the Hon. Member 10 minutes. But he has taken more than 20 minutes now. Are there no other Members to talk? Is he the only member? We should be fair to others.

Sri H. N. NANJE GOWDA.—We would request our other friends to spare some time for him.

Mr. SPEAKER.—There is no question of other members sparing time for him. The Members should stand by the agreement arrived at. Hon. Member may please finish his speech in a minute.

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—I am concluding in a minute. Sir, in one deal they have looted Rs. 5.39 crores and in another deal nearly Rs. 2 crores. Therefore, Sir, I demand the immediate resignation of the Chief Minister in view of these charges. Or they should appoint a judicial enquiry before which let us have an opportunity of giving evidences. Also, this matter may be referred to the Central Vigilance Commission for a thorough investigation.

Sir when Mr. Siddaveerappa was speaking, the Chief Minister was asking for specific instances. Sir, the Hubli Co-operative Spinning Mill is now being leased for a period of 20 years to one Gundi Mahadevappa & Sons who are related to Sri S. Nijalingappa. The Government is said to be a very efficient Government. The other day, it was said that there are 160 vacancies of junior engineers in the Electricity Board and applications have been called for and persons have been interviewed. But the Government is holding it up for nearly 6 months for reasons best known to themselves. Perhaps they want their own henchmen to be appointed and this is how the administration of Electricity Board is going on. This is how efficient dynamic and progressive Government of the Syndicate in Mysore is going on. Thank you very much.

Mr. SPEAKER.—I am sorry to say that the hon. Member has been given 10 minutes, but he has taken nearly 25 minutes. If this should happen, I do not know how to conduct the proceedings of the House. I request the hon. Members to keep to the time that is granted to them.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಸವರಾಜು (ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ತಂದಿರುವ ಈ ವಂದನಾ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ನಾಲಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

2-3 ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಈ ವಂದನಾ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಲವಾರು ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಜನ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಹಲವಾರು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಾನು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಪೂರ್ವದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿಲೇಂಟ್ಸಪಾಟಲರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರಿನ ಆಡಳಿತ ಕುಲಗಟ್ಟಿದೆ, ಹೊಲಸಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಾನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು 1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದಲ್ಲ ಅಥವಾ 1947ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಪೂರ್ವದಿವಸ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಲುಷಿತವಾಗಿದೆ ಅದು 1927ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ವ ಮಾಡಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾಲಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ 3ನೇ ಘಟದಲ್ಲಿ thorough review of age-old methods and procedures of work was long overdue ಎಂದು ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಬ್ಯೂರೋ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಾಢ ಇದೆ. ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅರ್ಧ ಜೀವನ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ 1947 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅಂದರೆ 22 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಈ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದೋಷ ಇರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಗೌರವಾರ್ಥ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ, ಏನು ತಪ್ಪು ಇದೆ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸತ್ಕೃಂಶ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಗಾಢ ಇದೆ. ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೆ ಕದ್ದವನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಮಂದಲಿಗೆ ಕದ್ದವನು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ತಪ್ಪು ಈಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ 3 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಾನು ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ರೀಫಾರಂ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಸಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ಆರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಫ್‌ಐಆರ್‌ಎಂ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಉತ್ತಮವಾದ ಅಫೀಸರುಗಳ ಕೈಯಲ್ಲರಬೇಕು. ಆಗ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ತೊಂದೆಯಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ನ ಸೆಟ್ ಅಪ್‌ನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನಾನು ಜಾತೀಯವಾದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಆಗದಂತೆ ಆಡಳಿತ ಉತ್ತಮವಾಗುವಂತೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಆಡಳಿತ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂಚೆ ಇದಲಿಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 1961 ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಇನ್‌ಟೆನ್ಸಿವ್ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಎಂದು ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿ ನಡೆಸುವ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೆಯಾ ದೇಶದ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮಹನೀಯರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

Fravicine Frankel says :

“The majority of Farmers—probably as many as 75 per cent to 80 per cent in the rice belt—have experienced a relative decline in their economic position.”

ಹೀಗೆ ಇಂಥ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭ ಮಾಡುವ ರೈತರಿಗೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಎಕಾನಮಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟ. ಆದರೆ ಇಂದು ರೈತರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂದು ರೈತರು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೋಟಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ : ಅದು ಹೀಗಿದೆ :

“The new strategy rested by and large on the out-moded agrarian social structure...”

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಸವರಾಜು)

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂದೂ ಕೂಡ ಅವೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಗ್ರಿಕೋಮ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಮಾಡಿ ಅಗ್ರಿಕೋಮ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇವರು ನಾರ್ವೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡು ರಾರ್ಡು ಹಾಗೂ ಚೀನೆಯುಗಳ ಉತ್ತಮ ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಉತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೂಲಿ ಸಿಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೂಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಂ ಹಾಗೂ ಮಿನಿಮಂ ರೇಟನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಮೃತವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ರೈತರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 180 ದಿನ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನೆ ವೃಥಾದಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇವಿನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಫೈಲ್ಯರ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎದಿ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗಾಗಿ ಸಾಲಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕೋಮ್ ಡೆವ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ತಂದರು. ಇದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈಗ ಇದು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೋಗಿದೆ. ರೈತರು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಶೇಕಡಾ 67 ರಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೂ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ರೈತರು ಮನೆಯೊಳಗಿನ ವಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಲ್ಯಾಂಡು ರಾರ್ಡ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಂತಹ ಜನರ ವಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಎಂದು ನನು ಒಂದು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗ ಇವೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಹರಿಜನರು. ಇವರು ಸರ್ವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಿಂದುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದೂ ಕೂಡ ಇದು ಒಂದು ಹಿಂಧೆನ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರೈತರು ಬೆಳೆಯುವ ದವಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೇಟು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಬೆಳೆಯುವ ದವಸಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗು ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್‌ಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅವರು ಬೆಳೆಯುವ ದವಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಕೆಟು ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಅಂದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪು ನಡೆದು. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲೇಡರ್‌ಶಿಪ್ ಕೂಡ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚವನ್‌ರವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Mr. CHAVAN.— Says :

“ Unless the green revolution is accompanied by revolution based on social justice, I am afraid the green revolution may not remain green...”

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮುಂದೆ ರೆಡ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಬರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು.

ಈಗ ಗ್ರೀನ್ ರೆಪಬ್ಲಿಷನ್ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ರೈತಾಪಿ ಜನಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ ಮಾಡುವ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲು ಕೆಲವು ಆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಅದು ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈಗ ಅದು ಹೈಕೋರ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಪೋಲೀಸೀವ್ ರೆಪಿಬ್ಲಿಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಂಕೇರ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಚುತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒದುವಂತೆ ಕೃತ್ಯಾದಲ್ಲಿ ನಿರಾಜುಡ್ಲೀನ್ ಹಾಗೂ ರಾಬರ್ಟ್‌ಕ್ಲೈವ್ ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಬಂಗಾಳದ ಕವಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ರಸಾದ ಸೇನ್ ಎನ್ನುವವರು ಒಂದು ಕವನ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕವನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ಒಂದೆಡೆ ಮುಸಲ್ಮಾನ ದೊರೆಗಳ ಆಡಳಿತ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹಿಂದೂ ದರೋಡೆಕಾರರ ಹಾವಳಿ, ಮೊಗದೊಂದೆಡೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಕಾಟ, ಇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ದಾರುಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“O, Mother, are these fortunate folk your grandfathers and no relations at all?.....some ride in Palkies, while I have the privilege of carrying the shoulder pole.....”

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುರುಬ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದೆ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಅದ ಸ್ಥಿತಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕುರುಬರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಬಹಳ ದುಃಖಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ನಾನು ಇದೇ ಕುರುಬ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವ ನಾದುದರಿಂದ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಇಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವ 1970 ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ಎಂದಿನ ಸುಮಾರು 1600 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಈ ಜನಾಂಗ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯದ ವಿಳಿಗೆಗಾಗಿ ದುಡಿದಂತಹ ಜನ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 26 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಅಡ್ಡಿಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗಂತೂ ತಿಳಿ ಯದು. ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಇಂದು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ತುಂಬ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕುರುಬ ಜನಾಂಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ 26 ಲಕ್ಷ ಕುರುಬ ಜನಾಂಗದವರೂ ಸಹ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 26 ಲಕ್ಷ ಕುರುಬ ಜನಾಂಗದವರ ವಾಣಿಯಾಗಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಜನಾಂಗದವರು ಬಹಳವಾದ ಮನೋವೇದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜನಾಂಗದವರು ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆನೇಕ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಈ ಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಉದ್ದವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಜನಾಂಗದ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri P. B. NANDIHALI (Uchagaon).—Mr. Speaker Sir, I humbly request you to give me some more time to express my remarks on the Governor's Address.

After the raising of the slogan of Socialism by the congress, I was expecting something new, some thing progressive in the

(SRI P. B. NANDIHALLI)

Governor's Address. But unfortunately I could not see a single sentence in this Governor's Address which we can appreciate and which can be useful to the weaker sections, to the poorer sections and to the backward sections of this country. A most reactionary policy is stated in this Address.

Regarding the land reforms, we can make out that the policy of the Government is half-hearted. In fact, the tenant must be the owner of the land. So it is the bounden duty and responsibility of the Government to pass the necessary orders in that behalf henceforth. This Government is most reactionary in its land reform policy. It is more reactionary than the Bombay Government. What the Bombay Government did in the year 1956, this Mysore Government has not done today. Besides, they have no machinery to stop the fraudulent alienation and surrender of lands of the tenants by the joint crooked methods of the landlords and the officers.

Regarding the distribution of Government lands, priority should be given to the local landless labourers. But the Government has not taken the necessary interest to do so. But here also there is corruption, partiality and such other malpractices.

I am stressing a point about solving the problem of unemployment. At the time of making appointments, priority must be given to the poorer sections and especially to the minorities and the Marathi people in industrial concerns. I am sorry to say that not a single person belonging to the Marathi section has been appointed in Government service. There are no safeguards for the poor persons and for the poor workers in the State. For instance, in the Aluminium Factory at Belgaum not a single poor and deserving person is employed and therefore the leader of the Workers' Union Mr. Ram Apte is on hunger-strike for the last ten days. But the Government has not taken any step to redress the grievances of the workers.

About education, so many things are spoken but in practice so many restrictions are put on the High Schools. There are no grants for the new High Schools for the first three years and this is an impossible situation created by the Government to run High Schools. The policy of not giving grants to new High Schools in the rural and backward areas is the most reactionary policy of the Government. I earnestly request the Government to change this policy immediately and safeguard the educational and democratic rights of the people living in rural and backward areas.

About pre-primary schools, I am of opinion and I am urging the Government that to every primary school a pre-primary school must be attached. Unless and until this is done, it is beyond one's expectation that the poor people and ignorant people living in the rural areas will come forward to give education to their children.

Regarding provision of communications, irrigation schemes and water supply schemes, there is partiality on the part of the Government and the Marathi border area is discriminated against. I am urging the Government often not to do so. In fact, I requested that more time may be given to me here for dealing effectively with the most important and special issues, for which we have come here. Lakhs of Marathi people of the border area are fighting against this Government, against the Central Government and against the Maharashtra Government for their democratic rights. They want the border area to be merged in the Maharashtra State and for the last 14 years they are trying by all democratic ways. They offered Satyagraha. Thousands of Marathi men and women have been imprisoned by this Government even up to 9 months. Although so many were sent to jail, they have shown their desire to participate in Sarbandi movement and no-tax campaign. By representations and delegations, they have tried their best for the merger of the Marathi areas of Belgaum, Bidar and Karwar in Maharashtra. 6-00 P.M.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

Unfortunately for safeguarding the success of the Congress party in the election they appointed this Mahajan Commission. Sri Mahajan himself has stated in his report that some Congress Leaders from Maharashtra went to Delhi and told the leaders there that a Commission be appointed to solve Border disputes. Some Congressmen from Maharashtra led by the Congress President met the Prime Minister and the AICC President and urged that a Commission be appointed without delay and the terms of reference for the Commission should be settled by the Working Committee, as otherwise, they argued that the opposition party will gain upper hand and defeat the Congress Ministry. This fear led the Congress to appoint this Mahajan Commission. Though it was urged that the terms of reference should be clear, they did not do that. They simply appointed a one man commission and he has given a one sided and partial report. I am sorry to say that the Governor has given importance in his Address to this Mahajan Commission Report. No person who believes in democracy even in Mysore will say that the Mahajan Commission report should be implemented. The Governor had no business to say like this. They were only recommendations and Sri Mahajan himself admits in his report that they are only recommendations and not at all an award. But the Governor says that this should be treated as an award. Sir, we the representatives of the border area, are trying our best to try by democratic ways to solve the problem. One of the ways was, we had been to Delhi last week and submitted our memorandum. The principles we have enunciated to solve the dispute are, that village should be taken as

(SRI P. B. NĀNDIBHĀṬI)

a unit, geographical contiguity, relative linguistic majority. We have submitted the memorandum to the President and to all leaders and request you Sir, to read it and submit to the Governor also. I am also giving the copies, through you to the leaders of several parties in this House. We are constantly trying to solve this issue by democratic ways but unfortunately, the other day I read in the papers that one of the senior members of this House Sri D. M. Siddiah while speaking here gave a challenge of blood bath of marathi people. You know and this House knows that in the last three years we have not uttered such words. We believe in democracy and by democratic ways we are sure that we can solve the problems of not only Mysore or Maharashtra but that of the entire country. We are responsible citizens of India and we are responsible for the progress of the country. Unfortunately what I have read in the newspaper hurts me. In fact I expected the Leader of the House to take some action against him, against the person who has started violent speech and hold him responsible for creating violence in the border area. I expected that the Government will send him to jail directly. I expected that the Government will arrest him. But that has not happened and because of the brute majority here, we are listening to such challenges and I Sri, through you accept that challenge.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Order Order Hon. Member may State his case. But he should not criticise any other member.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Law, Labour and Parliamentary Affairs).—Sir, the Hon'ble Member seems to be in a highly emotional mind. He is asking a member of this House to be arrested for making a statement in the House. Can he ask the Government to do so?

Sri B. P. KADAM (Karwar).—Sir, may I clarify. The mistake was committed by the hon. member Sri D. M. Siddiah who flung a violent challenge of giving a blood bath. He was to have been restrained and at least the Government may request him to withdraw those remarks.

Sri L. SRIKANTIAH (Nanjangud).—I request the hon. member not to reduce the House to brute majority. I request him to be considerate.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—A very serious charge has been levelled. If Sri Siddiah has stated that the Maharashtrian will have blood bath at Belgaum, it is very serious. He must withdraw it.

Sri K. PUTTASWAMY.—It was up to the hon. member to raise a point of order or ask the member to withdraw. We do not know what he said. Can he go on assumptions?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir I want you to get the records and examine. If really it has gone into record, it is a serious matter. It is not correct. After all the majority may have its sway but the minority will have its say.

Sri K. PUTTASWAMY.—If I can interrupt, I must say that there is perfect freedom for all of us, whether in majority or minority, to have our say. If and when Sri Siddiah used those words on the floor of the House, it was up to the member to take objection to those words then and there.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ.—ಬರೀ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಗಳನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ನೀವು ಐ.ಜಿ.ಪಿ. ಅದ ದಿವಸ ಆ ರೀತಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸಿ.

Sri P. B. NANDIHALI.—What I feel is, the hon. member should not say like that. It has appeared in the papers. He has said that if any attempt was made to divide Belgaum there would be blood bath.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ.—ನಮ್ಮ ಬ್ಲಡ್ ಅನ್ನು ನಾವು ಹರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅಥವಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಿಮಗೇನು ತೊಂದರೆ? ನಿಮ್ಮ ಬ್ಲಡ್ ಅನ್ನು ನೀವು ಹರಿಸಿ. ಅಥವಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. (ನಗು)

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I think the hon. Minister will hear what is going on.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am sorry that Sri H. Siddaveerappa thinks that I am taking this issue lightly. I was present when Sri Siddiah spoke here. As far as I remeber, he has not spoken any word or used expression which is offensive either to any section of the House or any section of the people outside the House. When that is so, the hon. member Sri P. B. Nandihali is saying something. I just cannot understand how the hon. member can demand arrest of another member for any statement made here. There the matter ends. Let it not be understood that I speak in this House in a mood of levity.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You are the ruling party; you can go through the records.

Sri K. PUTTASWAMY.—I would humbly make a request to the hon. member Sri Siddaveerappa that he himself may go through the proceedings and point out which are the words that are offensive.

Sri P. VENKATAGIRIYAPPA.—Sir, this is a serious matter and records may be looked into. This border dispute has been there for the last one decade. To say there will be blood-bath, is something which is very serious. It threatens the unity of the nation.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Order, Order.

Sri P. VENKATAGIRIAPPA (Kolar).—The real position may be informed to this House. Tomorrow they may threaten the Telugu people also. This kind of thing should not be allowed to happen. We want to know what exactly he has stated. Let the matter be clarified.

(At this stage the Chair ordered for not recording the further proceedings).

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿರೈ.—ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಬೆಳಗಂನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಪ ನಷ್ಟ ರಕ್ತದ ಕಾಲುವೆ ಹರಿದೀತು ಮತ್ತು ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಇದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri P. B. NANDIHALI.—I tell this Government and the Central Government that there should not be division of any city or village. Some linguistic principle must be adopted to solve this problem.

The same hon. member has said that if the Central Government or the Home Minister does not implement the Mahajan Commission Report, it must go to the wastepaper basket. Even an inch of the land from Mysore State should not be given to Maharashtra. Similar was the stand taken by Kauravas. Due to gambling, in the form of Mahajan Commission report they might have won something. When the Kauravas said the same thing, Sri Krishna advised them to give at least five villages to Pandavas who suffered in the gambling. The Kauravas said that they should not be given an inch of land. We all know what happened thereafter. The Pandavas were going by the right path. I am sure ultimately if democracy has survive in this country, the linguistic and democratic principle must be adopted. This Mahajan Commission Report must be thrown into the wastepaper basket.

Once again I wish to say that I accept the challenge of the Hon member Sri D. M. Siddiah. As I have no time, I close my speech.

Thank you.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, I would like to intervene in the debate. I will not take much time of the House. The hon. member Sri Dayananda Sagar has made reference to the closure of Maharaja and Minerva Mills. I will just explain what the Government has done.

Sri P. VENKATAGIRIAPPA.—I raise a point of order. The ministers will have time at the end to reply. They cannot go on interfering.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ಎತ್ತದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವರು ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ಎತ್ತಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ಇದ್ದರೆ, ಅವಶ್ಯ ಇದ್ದರೆ, ಅದರ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ದಯಾನಂದ ಸಾಗರ್ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದಂಥ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ಮಿನರ್ವ ಮಿಲ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಐದು-ಆರು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಐದು-ಆರು ಸಾವಿರ ಜನರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಇವತ್ತು ಸಂಪಾದನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ, When Rome was burning Nero was fiddling—ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಮಿನರ್ವ ಮಿಲ್ಸ್ ಮುಚ್ಚಿಲ್ಲವೇ? ಮಿನರ್ವ ಮಿಲ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ. He has got his own chance. He can reply when his chance comes. We are not prepared to hear his reply now. Let the debate go on ಅವರು ಆಗದೇ ಇರುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮಿನರ್ವ ಮಿಲ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. 19ನೇ ತಾರೀಖು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರುವಾಗ ಮಿನರ್ವ ಮಿಲ್‌ನವರು ಎ. ಬಿ. ಆಫೀಸಿನ ಹತ್ತಿರ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಕಾಶ, ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ನನಗೂ ಇದೆ. ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. H. RANGANATH.—Have you permitted him, Sir?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I have permitted him. It is a matter of vital importance.

Sri K. H. RANGANATH.—The Hon. Member stated that the Minerva Mills may be closed. It is his suggestion.

Sri K. PUTTASWAMY.—I strongly object to the manner he is objecting.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Is he not entitled to reply?

Sri K. H. RANGANATH.—He can reply to the debate in the end.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is a matter of public importance. The Minister may intervene and reply.

Sri K. H. RANGANATH.—He can as well take an earliest opportunity. Now it is already 6-30 P.M. ಇಲ್ಲಿ 28 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರೂ ಮಧ್ಯೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ವೀನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೇ ಎಂದು.

Sri D. B. KALMANKAR.—I am on a point of order. The Hon. member Sri Dayananda Sagar has finished his speech. The Hon'ble Minister was present when the speech was delivered by the Hon. Member. If at all if he wants to give any personal explanation he could have given at that time only. After the Hon. Member finished his speech two more members have spoken. There were more important matters raised in these speeches of Sri Dayananda Sagar and some other two members. For other important matters raised by these members explanation is not being given. Therefore, it is not proper to let the Hon. Minister to give any explanation or say anything now.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That is not a personal explanation. It is a matter of vital importance. By this time he would have finished his speech.

Sri D. B. KALMANKAR.—When the Hon. Member Sri Dayanada Sagar is not here, why should he be allowed to give any explanation. Why should he interfere in the middle?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—He has got right to intervene in the debate.

Sri D. B. KALMANKAR.—He can reply at the end.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಯಾವಾಗ ಹೇಳಬೇಕು, ಏನು ಹೇಳಬೇಕನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಯಮಬಾಹಿರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಹಾರಾಜ ಮಿರ್ ಹಿಂದೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾಗ 1966ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಹಣಕಾಸಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹಣದ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. 1966ನೇ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಿನರ್ವ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆಗಾಗಿ, ಅವರ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಅರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ವೇಜ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ವಾಚ್ಛರಿ ಅಲ್ಪಗೇಷ್ಸ್‌ನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. 4-4-1966ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಣವಿಲ್ಲದ ಮಿಲ್ಲಿನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು 10 ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಮಿಲ್ಲಿನ್ನು ಪುನಃ ರೀಒಸನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಸರ್ಕಾರ ಎರಡು ಮಿಲ್ಲಿಗಳಿಗೂ ಐವೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸ್ವಾಚ್ಛರಿ ಅಲ್ಪಗೇಷ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಮಿಲ್ಲಿನ್ನು ಪುನಃ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. 1967ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಮಿಲ್ಲಿನ್ನು ತೆಗೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಅಥವಾ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಮೆಂಟರ್‌ನವರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕ್ಯಾಷ್ ಲೋನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is a very legitimate cause for framing charges against these gentlemen for misappropriation of funds for reasons best known to them. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ನನಗೆ 10 ವರ್ಷಗಳ ಚಿತ್ರ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎನ್.ಐ.ಡಿ.ಸಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು 30 ಅಥವಾ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಮನುಷ್ಯ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಮಾಡು

ವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೇ. ನಿಮ್ಮ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಹೇಗಿದೆಮೆಂಬರು ಗುಲ್ಬರ್ಗದ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

6-30 P. M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಾನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಇನ್ನೊಂದು ಚಾರ್ಜ್‌ಷೀಟ್ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ವ್ಯಸನಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಅತಿ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಫೆಬ್ರವರಿ 1967ರ ನುಮಾರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಹಣ ಬರುವುದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅವರಿಗೆ ನಗದು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಗ ಆಗಿದ್ದಂಥ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಕಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಅವರಿಗೆ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1967ರ ವರೆಗೆ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಆಗ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಕೊಂಡು 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದುದರಿಂದ ಮಿಲ್ಲಿನವರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ತರಹ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಹೀಗೆ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಐದು ಪ್ಲಾನ್ ಐದು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒಟ್ಟು 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ನುಮಾರು 85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಬಾಬತ್ತು 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ನಗದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಅವರು ಮತ್ತು 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಬಂದರು. ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಏಡ್ ಟು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನುಮಾರು 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಗದು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಪೋನ್ಸರ್ ಎಂದರೆ ಕೆಲವ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತ 3-1-1970ರಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ದಯಾ ನಂದ ಸಾಗರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಐದಾರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೂಡ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾಲೀಕರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿವಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೆಲಸ ತ್ವರಿತವೆ ಅರಿಯರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ರೇ ಆಫ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಿದ ಮೇಲೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಮಿಲಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಮಿಲ್ಲಿನವರು ಹೆಚ್ಚು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ಇರುವಂಥ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೂ, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ, ಇರತಕ್ಕ ವಿವಾದವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ, ಆ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ 'ಮದುವೆ ಆಗೋ ಬಾಹ್ಯಾಣ ಎಂದರೆ ನೀನೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗು' ಎನ್ನುವ ಗಾಡೆಯಂತೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಈ ವಿವಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ದೂರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿದೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರಿಸ್, ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಯಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಬೇಕು. ಮಾತೃತ್ವದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹೆಸರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ದುರಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಮಾಜಿ ಬಾರದ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ನಿಕ್ ಮಿಲಿಗಳಿಗೆ, ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮಿಲಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಎನ್. ಐ.ಡಿ.ಸಿ. ಟೆಕ್ ಕರ್ ಟ್ರೇಡ್ ಬಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಈ ಮಿಲಿಗಳ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಹಣವೆಲ್ಲ ಒಡೆದ ಮಾಡಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿದಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮಿಲಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಿಕಾರ್ಡ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು. ಅವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೂ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಿಜವೇ? ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ, ಇಂಥ ಮಿಲಿಗಳನ್ನು ಬಾಸಗಿಯವರು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಇವರು ಕೈ ಹಾಕಿದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಯಿಲೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮತ್ತು ಬಡ ಜನರ ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮಿಲಿಗೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವ ರೆಕಾರ್ಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಅಥವಾ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಗುರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡದೆ ಸರಿಯಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri L. SRIKANTAI AH.—Sir, we do not know whether the Hon. Minister Sri K. Puttaswamy or any other Minister in 1967 has taken the House into confidence for standing guarantee for a sum of Rs. 60 lakhs and giving a cash loan of Rs. 25 lakhs to this Mill. Therefore, I request that the whole thing be investigated by a committee of this House to find out where the rat is and from where the smell is coming.

ಶ್ರೀ ಐ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ (ಹೊಸನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ ರವರು ಇಚ್ಛಿರತಕ್ಕೆ ವಂದನಾ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಅಥವಾ ಸಂವಿಧಾನ ರೀತಿಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಸತಕ್ಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂಚೆ ಇಚ್ಛಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಜನಾಯಕನಾಗಿ ಬಂದ ನಂತರ 1967-68-69-70 ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಾರಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವೇ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇದು ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾಷಣವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇವಲ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರು ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ 70 ರಿಂದ 80 ಜನ ಇವತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ

ಮಾತೃಕೃಪೆಯ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನೂರಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಇದೆ. ಇನ್ನು 90ರಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಮಳೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರು ಮಳೆಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಯು ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಜೂಜನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಜೂಜುಗಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೆಳೆ. 1967ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಂಗಾರಡ್ಡಿ ಯವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ದನಕರು ಗಳು ಮತ್ತು ಪೈರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಮೆ ಯೋಜನೆ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅಂತಹ ಯೋಜನೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಆರೋಪನೆ 68ರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ, 69ರಲ್ಲೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, 70ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶೇಕಡ 90 ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇವತ್ತು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಒಂದು ವಿಮಾ ಯೋಜನೆ ಈ ಬೆಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಪಶುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ವೀಕರಣ ಇಲ್ಲ. ಜನತೆಯನ್ನು ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಪೌನರಿ ಕ್ರಾಪ್ ಇನ್ ಷೂರಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಟರ್ ಇನ್‌ಷೂರಿನ್ಸ್ ಸ್ಕೀಂನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೈಸಸ್. ರೈತ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ದವಸ ಏನಿದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾದ ಖಾಯಂ ಆದ ಯೋಜನೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆಯೇ, ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಹರಿಹರ ಮತ್ತು ಹೊನ್ನಾಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜೋಳ ಕೈಂಟಾಲಿಗೆ ಸುಮಾರು 28ರಿಂದ 30 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗ ಒಂದು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ 45 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರು. ಇವತ್ತು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಖಾಯಂ ಆದ ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ರೈತ ಬೆಳೆದ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಆದ ಸ್ಕೀಂ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಪ್ರೈಸ್ ಸ್ಟೆಬಿಲೈಸೇಷನ್ ಫಂಡ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಫಂಡನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರೂ ಸಹ ಜಪಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಎಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ದವಸಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚರ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಅವರಿಗಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚರ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೈಸಸ್‌ನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪರವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ನಾವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಗಿ ಬೆಲೆಯಾಗಲಿ, ಗೋಡಲಿ ಬೆಲೆಯಾಗಲಿ, ಮುನಿಸಿನ ಜೋಳದ ಬೆಲೆಯಾಗಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಖಾಯಂ ಆದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸ್ಟೆಬಿಲೈಸೇಷನ್ ಫಂಡ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಆದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸಕರು ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೈಸಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರು ಉತ್ತಮವೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳೆಗೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವಾಗಿದೆ ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಇಡತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೈಸಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಐ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ)

ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದ ಮತ್ತು ರೈತರ ಕರ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಲೇಬರರ್ಸ್ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಆಕ್ಟ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು 8 ಆಣೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದರಿಂದ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ಆಸರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಇದೆ. ರೈತರ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಿಗಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಲೇಬರರ್ಸ್ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ತಂದು ಅವರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ರಾಜಯ್ಯನವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ ಹತ್ತುರಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಮಾತ್ರ ನೀರಾವರಿ ಇದೆ, ಇನ್ನು 90ರಷ್ಟು ಮಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿವಿಜನ್ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬುರಡೋಜ್ ತರಿಸಬೇಕು, ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ತರಿಸಬೇಕು, ಡ್ರಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳನ್ನು ತರಿಸ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವರು ನನಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ನೀವು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಆಗ ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಭಾಷೆ ಯಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ :—

“ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಮುಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಡಿವೇಶನದವರೆಗೂ ಕಾದು ನೋಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಆವಾಗಲು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಟೀಕಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಬಂದರೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಎಷ್ಟು ರಿಗ್ಸ್ ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಬೋರ್‌ವರ್ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ? ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿವಿಜನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿ, ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದನ್ನು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೋರಿಂಗ್ ರಿಗ್ಸ್ ಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಇಲಾಖೆಯ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ನಾನು ಇವೊತ್ತು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡ್ರಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್ಸ್‌ನ್ನು ಅಗ್ಲೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಲು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದಾರೆಯೆಂದು ಬೋರ್‌ವರ್ ಅಡಿ ಒಂದಕ್ಕೆ 7 ರಿಂದ 12 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 20 ರೂಪಾಯಿ 25 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ರೈತರ ಕರ್ಯಾಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು, ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಿಪಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಗ್ಲೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗೊಬ್ಬರ ಸಮಸ್ಯೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ 65 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಗೊಬ್ಬರ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಇತ್ತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ರಿಜರ್ವ್ ಬಾಂಕಿಗೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿ ಹದಿನಾರೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸರಕಾರ ಏನು ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ 4 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಂತೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ 36 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ 44 ಲಕ್ಷ

ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ 96.5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ತಿ ಮೂಲಕ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡ ತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಡೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗೊಬ್ಬರ ಬಂತು. ಅದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಅದನ್ನು ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನವಂಬರ್ 19ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಸರಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

“ It is further clarified in this Government Order that all matters connected with the procurement and distribution of chemical fertilisers will stand transferred from Agriculture Department to the Co-operative Department immediately. ”

ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಾಡಗೌಡರ ಇಲಾಖೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. It is a question of shifting responsibility. ಈ ರೀತಿ ಬಂಡಿತ ಆಗಬಾರದು. ಆಯಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಬೇಕು ಮತ್ತು, ರೈತರ ಕರ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಕರವರು ಹೇಳಿದರು, ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ರಿಸೋರ್ಸ್‌ಸ್ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ನಾಡಗೌಡರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ. ಆದರಂತೆ ನವಂಬರ್ 19ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸರಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆ ಕೈತೋರಿಸದೆ ರೈತರ ಕರ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ (ಕೋಲಾರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಮೂಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತುಂಬಾ ವಿಪ್ರಾದದಿಂದ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನಾದರೂ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಅಹಮದಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಮುಂಬಯಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೆಷನ್ಸ್ ಅದಮೇಲೆ ಸಮಾಜವಾದದ ಘೋರಣಿ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೈಪೋಟಿ ನಡೆದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಘೋರಣಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆಂದು. ಆದರೆ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು ಎಂದು. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಓದಿ ನೋಡಿದಮೇಲೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನೇ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗುಮಾಡಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಆಗಿ ಅಥವಾ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಾಗಿರುವವರಿಗೆ, ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದೇವೆ; ಯಾರೂ ಗರಾಜಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ! ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಖ್ಯ. ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗೆ ಆನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಗ್ಗೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಅವರು ಯಾತಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಬೇಕು. ಯಾರೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡದೆ ಇರುವಾಗ ಸರಕಾರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಫಾಸಿಸ್ಟ್ ಆಗಲಿ, ಇಂಡಿಕೇಟ್ ಆಗಲಿ, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಆಗಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ, ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಇರಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸಾವಧಾನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಯುವಕರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜವಾದ ಘೋರಣಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಸರಕಾರ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದು ಏನೂ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳ ಸರಕಾರದವರು ಇಂತಹ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಜೀವನಭತ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತೆ. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟರಾಯಪ್ಪ)

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹದಗೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯೂ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಿಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಮೆಂಬರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಕೆಲಸ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡ 35 ರಷ್ಟು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಜನ ಯುವಕರು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಬೆಳೆಯಲು ಆಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The hon. member may continue his speech tomorrow. Now the House will now adjourn and meet tomorrow at 1-00 P. M.

The House adjourned at Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 28th January 1970.
